

อธิบดีกรมการ

สัญญาเลขที่ R2559C027

สำนักหอสมุด

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เรื่อง การปรับเปลี่ยนผลงานสร้างสรรค์

ของผู้คิดสารเสพติด สรุปลักษณะใหม่ในการสร้างสรรค์

คณะผู้วิจัย ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิรัศมี พรหมรัตน์

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยนเรศวร
วันลงทะเบียน 1.1 พ.ศ. 2564
เลขทะเบียน
เลขเรียกหนังสือ 9 N 7321

๗๒๗๕
๑๕๕๔

สนับสนุนโดย

งบประมาณรายได้มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีงบประมาณ 2559

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยนเรศวร ในการการให้ทุนสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ ทำให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงได้ตามวัตถุประสงค์ทุกประการ รวมทั้งขอขอบคุณหน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกๆด้านตลอดระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัยสร้างสรรค์ ทำให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนากระบวนการในการดำเนินการศึกษาวิจัยสร้างสรรค์ศิลปะ เพื่อนำไปใช้เป็นแหล่งความรู้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ รวมทั้งเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่นิสิตในสาขาออกแบบทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในด้านวิชาการทางการวิจัยสร้างสรรค์ศิลปะต่อไป

ทวีรัศมี พรหมรัตน์

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ 1. เพื่อศึกษาอิทธิพลทางความคิดและรูปแบบการสร้างสรรค์งานศิลปะของผู้ติดยาเสพติด 2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสร้างสรรค์ศิลปะของผู้ติดยาเสพติดกับทฤษฎีการสร้างสรรค์ศิลปะ 3. เพื่อพัฒนารูปแบบแนวคิดการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยอันเกิดจากการศึกษาการสร้างสรรคของผู้ติดยาเสพติด

ในส่วนของ การดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้อาศัยรูปแบบผลงานวาดภาพของผู้ติดยาเสพติดมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนามาสู่อารมณ์ร่วมสมัยของผู้วิจัย ผ่านการทดลองถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกผ่านกระบวนการทางด้านประติมากรรม เพื่อให้เกิดคุณค่าทางด้านความงามและมีความหมายในเชิงการสร้างสรรค์ศิลปะ ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสร้างสรรค์ศิลปะมาพัฒนาจนได้รูปแบบตามแนวทางการสร้างสรรค์ที่มีความร่วมสมัยกับบริบทเชิงสังคม

จากการวิจัยสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ผู้วิจัยต้องการให้ผู้รับสารได้เกิดคำถามและการคิดถึงสิ่งที่ส่งผลถึงบุคลิกภาพ และความรู้สึก ที่เกิดจากความเครียด ที่อาจเปลี่ยนแปลงความรู้สึกภายในของมนุษย์และส่งผลต่อสภาพจิตใจและการดำเนินชีวิต การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีเชิงการตอบสนอง(Response-Oriented Theories)ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ โดยทฤษฎีนี้เน้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า กล่าวคือ ความเครียดเป็นการตอบสนองที่ไม่จำเพาะเจาะจง ที่มีต่อร่างกายไม่ทางใดก็ทางหนึ่งจากสิ่งเร้าต่างๆ และจากสิ่งเร้าดังกล่าวจะถูกถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาทางศิลปะที่เป็นตัวแทนของอารมณ์ความรู้สึก ที่สามารถสื่อสารกับผู้รับสารให้นำไปคิดและตีความต่อ โดยการตีความจะเกิดขึ้นภายใต้สภาวะของเหตุการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับอารมณ์และบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับเหตุการณ์นั้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

Abstracts

This research aims to 1) study the impact of thinking and format of artistic works of drug addicts 2) search for the relationship between format of artistic works of drug addicts and the theory of arts 3) to develop a contemporary artistic model derived from artistic works of drug addicts.

On this research, we used artistic works of drug addicts to be analyzed for developing to a contemporary artistic format of the researcher. It has been done through an artistic work to express moods and feelings via sculpture creating processes in order to create aesthetic value and meaningfulness of artistic works. Then, obtained data has been applied to develop contemporary formats for creating artistic works corresponding to current social context.

According to this research, the researchers wish their audiences to question or think about something effecting personality and feelings as a result of stress. These questions and though may change inner feelings and impact mental condition and the way of life of those who create the artistic works. The researchers applied Response-Oriented Theories to analyze artistic creating data. These theories emphasized on stimulus-responsiveness that is the stress is a non-specific responsiveness of our body to various stimulus. These stimuli will be then transformed to an artistic language represented their moods and feelings. The audiences can then think and interpret more about these artistic works. The interpretation processes will be occurred under circumstances that relate to moods and personality of those people which affect their way of life related to that event everlastingly.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของงานวิจัย.....	4
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	6
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทางศิลปกรรม และคุณสมบัติอุปกรณ์ทางศิลปะ.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทางศิลปกรรม และคุณสมบัติอุปกรณ์ทางศิลปะ.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้ติดสารเสพติด.....	11
อิทธิพลทางศิลปะ.....	17
3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	19
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	19
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	19
การทดลองเพื่อพัฒนารูปแบบผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์.....	20
ขั้นตอนที่1 กระบวนการในการสร้างสรรค์.....	20
ขั้นตอนที่2 สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ศิลปะ.....	20
ขั้นตอนที่2 สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ศิลปะ.....	20

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
เทคนิควิธีการสร้างสรรค์.....	22
ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะ.....	27
4 ผลการวิจัย.....	38
ตอนที่ 1. ข้อมูลที่ได้จากภาพวาดของผู้ติดสารเสพติด.....	38
ตอนที่2 วิธีการดำเนินงานวิจัยสร้างสรรค์ศิลปะ.....	38
ตอนที่3 การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์.....	43
5 บทสรุป.....	45
อภิปรายผลการวิจัย.....	46
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	50
ประวัติผู้วิจัย.....	52

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ภาพประกอบที่1 ภาพการแสดงออกที่ถูกถ่ายทอดออกมาแบบฉับพลันโดยบุคคลใกล้ชิดและผู้วิจัยภายหลังการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	20
2 ภาพประกอบที่2 บั้นดินแล้วนำไปเข้าเตาเผา.....	22
3 ภาพประกอบที่3 รูปทรงในงานสร้างสรรค์.....	23
4 ภาพประกอบที่4 ลักษณะเส้นในงานสร้างสรรค์.....	23
5 ภาพประกอบที่5 ลักษณะของพื้นที่ว่าง.....	24
6 ภาพประกอบที่6 ลักษณะของพื้นผิว.....	24
7 ภาพประกอบที่7.....	25
8 ภาพประกอบที่8 รูปทรงในงานสร้างสรรค์.....	26
9 ภาพประกอบที่9 ลักษณะของพื้นที่ว่าง.....	26
10 ภาพประกอบที่10 ลักษณะของผิวที่เป็นดินเผา.....	27
11 ภาพประกอบที่11 ลักษณะของผิวที่เป็นการเผาเคลือบแบบเซรามิกสีลาดล.....	27
12 ภาพประกอบที่12 เทคนิคดินเผา.....	28
13 ภาพประกอบที่13 เทคนิคดินเผา.....	28
14 ภาพประกอบที่14 เทคนิคดินเผา.....	28
15 ภาพประกอบที่15 เทคนิคดินเผา.....	29
16 ภาพประกอบที่16 เทคนิคดินเผา.....	29
17 ภาพประกอบที่17 เทคนิคดินเผา.....	29

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
18 ภาพประกอบที่18 เทคนิคดินเผา.....	30
19 ภาพประกอบที่19 เทคนิคดินเผา.....	30
20 ภาพประกอบที่20 เทคนิคดินเผา.....	30
21 ภาพประกอบที่21 เทคนิคดินเผา.....	31
22 ภาพประกอบที่22 เทคนิคดินเผา.....	31
23 ภาพประกอบที่23 เทคนิคดินเผา.....	31
24 ภาพประกอบที่24 เทคนิคดินเผา.....	32
25 ภาพประกอบที่25 เทคนิคดินเผา.....	32
26 ภาพประกอบที่26 เทคนิคดินเผา.....	32
27 ภาพประกอบที่27 เทคนิคดินเผา.....	33
28 ภาพประกอบที่28 เทคนิคดินเผา.....	33
29 ภาพประกอบที่29 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	33
30 ภาพประกอบที่30 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	34
31 ภาพประกอบที่31 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	34
32 ภาพประกอบที่32 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	34
33 ภาพประกอบที่33 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	35
34 ภาพประกอบที่34 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	35
35 ภาพประกอบที่35 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	35

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
36 ภาพประกอบที่36 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	36
37 ภาพประกอบที่37 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	36
38 ภาพประกอบที่38 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	36
39 ภาพประกอบที่39 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	37
40 ภาพประกอบที่40 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	39
41 ภาพประกอบที่41 เทคนิคดินเผา.....	39
42 ภาพประกอบที่42 เทคนิคดินเผาเคลือบสีลาดล.....	40
43 ภาพประกอบที่43 เทคนิคการนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ.....	40
44 ภาพประกอบที่44 เทคนิคการนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ.....	41
45 ภาพประกอบที่45 เทคนิคการนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ.....	41
46 ภาพประกอบที่46 เทคนิคการนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ.....	41
47 ภาพประกอบที่47 เทคนิคการนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ.....	42
48 ภาพประกอบที่48 เทคนิคการนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ.....	42
49 ภาพประกอบที่49 เทคนิคการนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ.....	42
50 ภาพประกอบที่50 ภาพประกอบที่50 นิทรรศการแสดงผลงาน.....	44
51 ภาพประกอบที่51 ภาพประกอบที่50 นิทรรศการแสดงผลงาน.....	44
52 ภาพประกอบที่52 ภาพประกอบที่50 นิทรรศการแสดงผลงาน.....	44

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากปัญหาของผู้ติดสารเสพติด จะพัฒนารุนแรงจนกลายเป็นความเครียดที่ก่อให้เกิดแรงกดดันที่มีผลต่อร่างกายและจิตใจ ดังที่ โคลน์ มันท์ กล่าวไว้ว่า ความเครียด คือ ความกลัวหรือความเจ็บปวดต่าง ๆ ที่เข้ามาแทรกซ้อนในวงจรการทำงานตามปกติของร่างกายและจิตใจ ทำให้ร่างกายและจิตใจเสียสมดุลที่คนปกติพึงมี จึงทำให้เกิดความเครียดขึ้น แต่ในส่วนของผู้ติดสารเสพติดผลของความเครียดจะเกิดสูงกว่าคนปกติ เนื่องจากผลของตัวยาที่เสพยาเข้าไปจะไปกระตุ้นระบบประสาทและร่างกายให้ทำงานหนักกว่าปกติ จนบางครั้งอาจอยู่ในขั้นรุนแรงที่เป็นอันตรายต่อตนเองและครอบครัว รวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในสังคมด้วย

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวผู้วิจัย เกิดความสนใจที่จะนำผลงานศิลปะที่เกิดจากการวาดภาพของคนติดสารเสพติดมาเป็นแรงบันดาลใจของผู้วิจัยเอง เพื่อค้นหาอุปสรรคบางอย่างที่มีความน่าสนใจในการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัย โดยผู้วิจัยไม่ได้เข้าไปทดลองใดๆกับกลุ่มผู้ติดสารเสพติด เพียงแต่นำข้อมูลจากภาพวาดที่ศึกษาจากกลุ่มผู้ติดสารเสพติดมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ศิลปะ เพื่อให้เกิดคุณค่าทางด้านรูปแบบและด้านความงาม

ดังนั้นการสร้างสรรค์ศิลปะ ผู้วิจัยจะทดลองการสร้างสรรค์เพื่อให้ได้รูปแบบทางด้านศิลปะ และเกิดกระบวนการในการสร้างสรรค์ศิลปะ และการใช้เทคนิคทางศิลปะเข้ามาดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นเป็นตอนตามกระบวนการวิจัยเชิงสร้างสรรค์

ดังนั้นศิลปะจึงเป็นสื่อกลางที่จะทำให้ผู้วิจัยและผู้ชมยอมรับเปิดประตูบานสำคัญที่ซ่อนเร้นออกมาให้เราได้ศึกษาและทำความเข้าใจ เพื่อดึงเอาส่วนที่เป็นทัศนคติในด้านต่าง ๆ ออกมาสร้างสรรค์ ศิลปะจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่มนุษย์ส่วนใหญ่ใช้ถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกออกมา เพราะการถ่ายทอดผ่านงานศิลปะจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ เมื่อถูกถ่ายทอดออกมาผ่านอารมณ์ความรู้สึก และที่สำคัญเมื่อได้แสดงความบริสุทธิ์ใจออกมา มันจะช่วยสะท้อนให้เห็นบุคลิกภาพความน่าสนใจ ดังที่ Susanne K. Langer (2011 อ้างอิงใน อธิติ เตรเมอว์, 2552) ได้กล่าวว่า "หน้าที่หลักของศิลปะ ก็คือการถ่ายทอดประสบการณ์ออกมาเป็นรูปธรรม เพื่อให้เราสามารถไตร่ตรองและเข้าใจประสบการณ์นั้น"

ส่วนกระบวนการทางศิลปกรรมนั้น นับเป็นวิธีการสื่อความหมายทางการเห็นขั้นแรกเริ่มที่สุดวิธีหนึ่งของมนุษย์ โดยอาศัยปัจจัยขั้นพื้นฐานในการแสดงออกผ่านเครื่องมือที่ตอบสนองความรู้สึก เพื่อทำให้เกิดร่องรอย ซึ่งมนุษย์ต้องการแสดงออกอะไรบางอย่างที่เป็นส่วนตนออกมา

ให้ปรากฏในโลก เช่น ความเชื่อความนึกคิด อารมณ์ความรู้สึกและการถ่ายทอดจินตนาการซึ่งเป็น จินตภาพภายในให้ปรากฏเป็นจินตภาพภายนอก หรือเป็นรูปทรงที่สัมผัสได้นั้น จะต้องอาศัย ทักษะหรือความสามารถในการสร้างรูปทรงและการแสดงออกของมนุษย์ ซึ่งมีอยู่หลายขั้นตอน เป็นปัจจัยสำคัญ ตั้งแต่การแสวงหาเรื่องราว เพื่อนำมาเป็นจุดเริ่มต้นทั้งที่เป็นรูปธรรมและ นามธรรมไปจนถึงการใช้ฝีมือในการสร้างรูป ซึ่งถือว่าเป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่งของทักษะ ซึ่ง ทักษะดังกล่าวผู้ปฏิบัติต้องมีทัศนคติที่ถูกต้อง และได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้องเพื่อให้ความคิดหรือ จินตนาการกับการกระทำรวมทั้งทักษะเติบโตควบคู่กันไป (ชลูด นิมเสมอ, 2542)

กระบวนการทางศิลปกรรมจึงนับเป็นเครื่องมือหรือวิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการฝึกฝน เพื่อสร้างความเจริญเติบโตอย่างสมดุล ระหว่างความรู้สึก ความคิด อารมณ์ และการแสดงออก ผ่านการสร้างสรรค และขณะเดียวกันยังช่วยให้คนที่มีความเครียดสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการ บำบัดความเครียดที่เกิดจากสาเหตุทางด้านร่างกายและจิตใจ

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเชื่อว่าการสร้างสรรค์ศิลปะ จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการนำ กระบวนการทางศิลปะเพื่อส่งสารไปยังผู้รับทำให้คนมีความสมดุลทางด้านร่างกายและอารมณ์ เพิ่มขึ้น อาจก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ที่ดีขึ้น และเมื่ออารมณ์ดีขึ้นร่างกายก็จะ ปรับตัวไม่ก่อให้เกิดความเครียด และที่สำคัญอาจทำให้เกิดทัศนคติในด้านบวกต่อการใช้ชีวิต และ เกิดการเผชิญปัญหาอย่างสร้างสรรค์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลทางความคิดและรูปแบบการสร้างสรรคงานศิลปะของผู้ติดยาเสพติด
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสร้างสรรคศิลปะของผู้ติดยาเสพติดกับทฤษฎี การสร้างสรรคศิลปะ
3. เพื่อพัฒนารูปแบบแนวคิดการสร้างสรรคศิลปะร่วมสมัยอันเกิดจากการศึกษา งาน สรรคศิลปะของผู้ติดยาเสพติด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ กลุ่มผู้เข้าร่วมรับชมการจัดแสดงผลงานศิลปกรรม จำนวน 250

คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การศึกษาภาวจากผู้ติดยาเสพติด

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบผสมผสานรูปแบบการวิจัย ได้แก่

2.1 การศึกษาข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีการทางศิลปกรรม แนวคิดเกี่ยวกับศิลปะ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้ติดตามเสพติด

2.2 การสร้างสรรค์ศิลปะ โดยทำการสร้างสรรค์ศิลปะแบ่งออกเป็น3ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์โดยการนำรูปแบบและเทคนิคการทดลองสร้างสรรค์ ที่เกิดจากการศึกษารูปทรงจากภาพวาดจากผู้ติดตามเสพติด

ช่วงที่ 2 ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบเนื้อหาการสร้างสรรค์ศิลปะ จากการแปลค่าจากรูปวาดของผู้ติดตามเสพติดการ โดยอาศัยการจัดการรูปแบบเพื่อแทนค่าความหมายผ่านรูปทรง เพื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม

ช่วงที่3 ผู้วิจัยสร้างสรรค์งานศิลปะที่ได้วิเคราะห์จากช่วงที่2 มาเป็นผลงานศิลปะสร้างสรรค์ตามแนวทางของผู้วิจัยเอง

ข้อดกลงเบื้องต้น

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการสร้างสรรค์ทางศิลปกรรม โดยการศึกษาภาพวาดของผู้ติดตามเสพติด

2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมนุษย์

บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

โครงการวิจัยสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เรื่อง โครงการวิจัยสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงผลงานสร้างสรรค์ของผู้ติดสารเสพติด รูปแบบลักษณะใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับงานวิจัย ดังนี้

- 1.ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย
- 2.แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทางศิลปกรรมและคุณสมบัติอุปกรณ์ทางศิลปะ
- 3.แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้ติดสารเสพติด
- 4.อิทธิพลทางศิลปะ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย

1. ทฤษฎีการให้บริการปรึกษาแบบผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง

ทฤษฎีนี้เชื่อว่าแกนสำคัญของบุคลิกภาพคือ ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลสังเกตปฏิกิริยาที่ผู้อื่นมีต่อตน และเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับ อันจะก่อให้เกิดการรับรู้ว่าเป็นคนดีหรือไม่ มีความสามารถมากน้อยเพียงใด บุคคลที่ประสบความสำเร็จในสิ่งที่กระทำ ได้รับคำชมเชยจากผู้ใหญ่หรือเพื่อน จะเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มีความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลทำสิ่งใดผิดหรือประสบความล้มเหลวแล้วได้รับการต่อว่าดูถูกดูแคลนจากผู้อื่น เขาจะเกิดความด้อย พิจารณาว่าตนเองไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม หรือเป็นคนไม่มีความสามารถ มีความรู้สึกนึกคิดในแง่ลบเกี่ยวกับตนเอง ผู้ที่เกิดความรู้สึกนึกคิดในแง่ลบกับตนเองมากหรือบ่อยๆเป็นบ่อเกิดของปมด้อยและความไม่เชื่อมั่นในตนเอง ทฤษฎีการให้บริการปรึกษาแบบผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง มีหลักว่าปัญหาเกิดจากอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลอันเนื่องมาจากความไม่สอดคล้อง ระหว่างความรู้สึกที่มีต่อตนเองกับสิ่งที่ประสบ จึงทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกว่าตนได้รับการคุกคามด้านจิตใจ ก่อให้เกิดความกังวลใจว่าตนไม่ได้มีคุณค่าเท่าที่ได้คาดคิดไว้ จุดประสงค์ของการให้บริการปรึกษาแบบผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง คือเน้นการขจัดหรือลดความทุกข์ทางอารมณ์และความรู้สึกของผู้เข้ารับการปรึกษา เพื่อจะได้ใช้เหตุในการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ทฤษฎีการให้บริการปรึกษาแบบเกสตอล

จิตวิทยาเกสตอลมีแนวความคิดเกี่ยวกับการพิจารณามนุษย์คือ มนุษย์เป็นอิสระจากอดีต เขาอยู่กับปัจจุบัน มนุษย์ไม่สามารถจัดการกับอดีตและอนาคตได้อย่างแน่นอน แต่สามารถดำเนินการกับปัจจุบันได้แน่นอนกว่า ทฤษฎีนี้ให้การปรึกษาแบบกวนิยม ที่ว่ามนุษย์มีความสามารถที่จะปรับตัวกับสิ่งแวดล้อมและดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถ

แก้ปัญหาและตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง มนุษย์พยายามพัฒนาตนเอง และสามารถจัดการระบบชีวิตและแก้ปัญหาตนเองได้ หลักการของจิตวิทยาแบบเกสตัลคือ เน้นหน่วยย่อยของพฤติกรรมตอบสนอง โดยมีแนวคิดที่มนุษย์จะรวบรวมสิ่งเร้าทั้งหลายและประมวลเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นการรับรู้ที่มีความหมายทั้งหมดของบุคคล สิ่งเร้าต่างๆที่มีความหมายก็ต่อเมื่อบุคคลจัดระบบสิ่งเหล่านี้เข้าด้วยกันและประมวลกันเข้าเป็นการรับรู้ของเขา จุดประสงค์ของการให้บริการปรึกษาแบบเกสตัลคือ ช่วยให้ผู้รับบริการเปลี่ยนพฤติกรรมจากการพึ่งผู้อื่นมาสู่การพึ่งตนเอง เพื่อช่วยให้เกิดการพัฒนาตัวเองไปสู่ความมีวุฒิภาวะ ตลอดจนได้เรียนรู้ว่าเขาสามารถช่วยตนได้มากกว่าที่เขาคิด วิธีที่จะช่วยให้ผู้รับบริการเปลี่ยนจากการพึ่งผู้อื่นมาสู่การพึ่งตนเองนั้น บุคคลจะต้องมีสติ มีการตระหนักรู้ และใฝ่ครวญสิ่งต่างๆอย่างรอบคอบ ตลอดจนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำและการตัดสินใจของตนเอง

3. การพิจารณามนุษย์และหลักการของนักภวนิยม

มนุษย์มีการตระหนักในตนเอง การเลือกตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆเป็นความรับผิดชอบของมนุษย์ และมนุษย์อาจเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมไม่ได้มากนัก แต่สามารถเลือกตอบสนองได้ อีกทั้งยังสามารถสร้างวิถีชีวิตความเป็นไปได้ในอนาคตของตนเองด้วยการตัดสินใจ และสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้ถ้ามีความมุ่งมั่น นักภวนิยมเชื่อว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีคือผู้ที่มีความรู้สึกว่าคุณเองมีความคงอยู่ คือการตระหนักว่าตนเองคือใคร เข้าใจในสิ่งที่ตนเองกระทำ อยู่อย่างมีความหมายมีเสรีภาพในการวางเป้าหมายในชีวิต มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง มีความมั่นใจในการตัดสินใจ มีศรัทธาในตนเอง ยอมรับตนเองทั้งในแง่ดีและแง่บกพร่อง นอกจากนั้นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีคือ ผู้ที่มีความรู้สึกว่าชีวิตมีความหมาย มีความต้องการพัฒนาและปรับปรุงตนเอง จุดมุ่งหมายของการให้บริการปรึกษาแบบภวนิยมคือ เพื่อช่วยให้ผู้เข้ารับบริการเข้าใจโลกหรือสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีเสรีภาพ แสวงหาความหมายในชีวิต ตระหนักในทางเลือกของตนเองเกิดการตัดสินใจอย่างเสรี หนีได้ต่อความวิตกกังวลที่ต้องเลือกตัดสินใจ และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลอื่น

4. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ มีหลักการคือ บุคลิกภาพของบุคคลได้รับการวางรากฐานแล้วตั้งแต่หกปีแรกของชีวิต ประสบการณ์ของวัยเด็กมีความสำคัญตั้งแต่การโต้ตอบต่อสิ่งแวดล้อม ความวิตกกังวล หรือความมั่นคงทางจิตใจได้รับการวางรากฐานมาแล้ว ถึงแม้ว่าบุคลิกภาพจะเปลี่ยนแปลงได้ แต่ก็ทำได้ยากโดยเป็นเรื่องที่ต้องเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมหรือต้องได้รับการบำบัด และสิ่งที่เกิดขึ้นคือ ความวิตกกังวล เช่นความวิตกกังวลจากสิ่งแวดล้อม ความวิตกกังวล ซึ่งนำไปสู่ความวิตกแบบเลื่อนลอย ความวิตกกังวลในสิ่งที่ไม่น่าวิตก ความวิตกกังวลอย่างรุนแรง ความวิตกกังวลเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา เมื่อเกิดความวิตกกังวลแล้ว เหตุผลในการพิจารณาสิ่งต่างตาม

ข้อเท็จจริงจะทำงานอย่างไรไม่มีประสิทธิภาพและบุคคลนั้นจะหันไปใช้กลวิธีป้องกันจิตใจตนเองซึ่งเป็นการกระทำและคิดโดยจิตไร้สำนึก จุดประสงค์ของการให้บริการปรึกษาแบบจิตวิเคราะห์ เพื่อเป็นการดึงแรงจูงใจในระดับจิตไร้สำนึกมาสู่ระดับจิตสำนึก เพื่อให้เข้าใจสาเหตุพฤติกรรมของตน อันจะทำให้ผู้เข้ารับบริการสามารถเปลี่ยนโครงสร้างบุคลิกภาพของตนเองได้ การช่วยลดความวิตกกังวลเพื่อให้มีการพิจารณาสิ่งต่างๆตามข้อเท็จจริง ทำให้สุขภาพจิตของผู้เข้ารับบริการดีขึ้น และยังช่วยให้เกิดการตระหนักพิจารณาสิ่งต่างๆอย่างกว้างขวางขึ้น

5. ทฤษฎีการให้บริการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

ทฤษฎีนี้มีความคิดว่า อารมณ์และเหตุผลของบุคคลมีความสัมพันธ์กัน โดยที่ความคิดและการรับรู้ต่อสภาพการณ์ต่างๆ เป็นตัวก่อให้เกิดความรู้สึกซึ่งจะส่งผลต่อการกระทำของบุคคลและยังเน้นความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของมนุษย์ จุดมุ่งหมายของการให้บริการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุและอารมณ์ เพื่อช่วยให้ผู้เข้ารับบริการตระหนักว่า การครุ่นคิดแบบผิดๆก่อให้เกิดปัญหาด้านอารมณ์ มีความสนใจทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีอารมณ์มั่นคงยอมรับข้อเท็จจริงได้ มีความยืดหยุ่นของความคิด มีความมุ่งมั่นในการทำสิ่งที่สนใจ กล้าตัดสินใจ เกิดความยินดีที่มีชีวิตอยู่ในโลกนี้ และพิจารณาสิ่งต่างๆด้วยวิจรรณญาณเต็มไปด้วยความรอบคอบ

6. การให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล

บุคคลมีความสามารถที่จะเข้าใจดีและที่มาแห่งบุคลิกภาพของเขาได้ และมีความเป็นอิสระแก่ตัวเองที่ไม่ตกเป็นทาสของอดีต มีอิสระในการเลือกตัดสินใจว่าเขาเป็นคนประเภทใด หรือจะทำอะไรต่อไป สามารถวางโครงการในอนาคตได้ จุดประสงค์หลักของการให้บริการแบบวิเคราะห์สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล คือการตระหนักว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นในปัจจุบัน สามารถประเมินตนเองและสภาพการณ์ต่างๆได้ สามารถสลัดความคิดเก่าๆซึ่งทำให้บิดเบือนการรับรู้ในปัจจุบันออกไปได้ สามารถพิจารณาตนเองและสิ่งแวดล้อมได้ตามที่เป็นจริงโดยปราศจากอคติ มีความคิดและการกระทำที่เป็นธรรมชาติปราศจากการเสแสร้ง คือเป็นคนที่ยืดหยุ่น รับฟังความคิดเห็นต่างๆและรับผิดชอบต่อการกระทำของตน เรียนรู้ที่จะเผชิญปัญหา กับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยไม่ติดข้องอยู่กับความคิด ความรู้สึกและการตอบสนองดั้งเดิม หรือปล่อยให้เป็นเรื่องของโชคชะตา

7. ทฤษฎีการให้บริการปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบสิ่งแวดล้อม

การให้บริการตามหลักทฤษฎีนี้คือ การที่มนุษย์จะพัฒนาตนเองได้นั้นก็ต้องอาศัยบุคคลอื่น อีกทั้งความสามารถและความสนใจไม่ได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่ได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ และยังเชื่อว่าปัญหาทางอารมณ์โดยเฉพาะความวิตกกังวลมีพื้นฐานมาจากการที่บุคคลนั้นไม่สามารถตัดสินใจหรือแก้ปัญหาได้ ทฤษฎีนี้จะเน้นที่กระบวนการตัดสินใจ โดยเชื่อว่า

ถ้าบุคคลสามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ ความวิตกกังวลและปัญหาด้านอารมณ์จะหายไปเอง เพราะปัญหาทางอารมณ์เกิดจากความไม่แน่ใจ การตัดสินใจไม่ได้ และการขาดข้อมูล ถ้าหากสามารถทำให้ผู้รับบริการเกิดความแน่ใจว่าจะแก้ปัญหาหรือวางโครงการในอนาคตของเขาได้ โดยมีข้อมูลอย่างเพียงพอปัญหาด้านอารมณ์ก็จะหมดไป

8. ทฤษฎีการให้บริการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม

การให้บริการเป็นการจัดสภาพการเรียนรู้ใหม่ เน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แต่ไม่ละเลยความรู้สึกและความคิดของผู้เข้ารับบริการ ผู้ให้บริการปรึกษาวิธีนี้เน้นการเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งชี้เฉพาะเจาะจงว่าเป็นพฤติกรรมใด จุดประสงค์เพื่อให้รู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม แต่เป็นจุดมุ่งหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างผู้รับบริการกับผู้ให้บริการว่าประสงค์จะเปลี่ยนพฤติกรรมใด การให้บริการแบบนี้จะช่วยให้ผู้รับบริการเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมช่วยให้มีความคิดที่เต็มไปด้วยเหตุผล สามารถวิเคราะห์สิ่งต่างๆอย่างระมัดระวังขึ้น เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนกับผลที่ตามมา

9. ทฤษฎีการให้บริการปรึกษาแบบพิจารณาเผชิญความจริง

บุคคลจะต้องรู้จักพิจารณาสิ่งถูกสิ่งผิด การประเมินพฤติกรรมจะเป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง จุดประสงค์การให้บริการปรึกษาแบบพิจารณาเผชิญความจริง ช่วยให้บุคคลรับผิดชอบที่จะแก้ปัญหา มีทักษะในการคิดแก้ปัญหาโดยพิจารณาความจริง ป้องกันไม่ให้ปล่อยชีวิตให้ล่องลอย ส่งเสริมให้เกิดวุฒิภาวะ ค้นพบวิธีการสนองความต้องการตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ตระหนักในคุณค่าตนเอง(วัชร ทรัพย์มี,2533)

แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทางศิลปกรรม และคุณสมบัติอุปกรณ์ทางศิลปะ

การใช้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทางศิลปกรรม และคุณสมบัติอุปกรณ์ทางศิลปะ มีความสำคัญในการนำมาพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาแนวคิดดังกล่าว อันประกอบด้วย

1. วิธีการทางศิลปกรรม หรือวิธีการทางทัศนศิลป์ หมายถึงกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปกรรม อันประกอบด้วย วัสดุหรือสื่อที่ใช้ในการสร้างสรรค์ เช่น สีน้ำ สีน้ำมัน สีเทียน สีชอล์ค สีอะคริลิก สีหมึก ดินเหนียว ดินน้ำมัน เป็นต้น ส่วนอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ คือ เครื่องมือที่ใช้ร่วมกับวัสดุเพื่อสร้างสรรค์งานศิลปกรรมให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้สร้างสรรค์แต่ละประเภท เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในการวาดการระบายสี ประกอบด้วย ดินสอ กระดาษ พู่กัน จานสี เป็นต้น

2. การแสดงออกทางศิลปกรรม การแสดงออกเป็นสิ่งจำเป็นทางด้านจิตใจของมนุษย์ ทุกคนจะกระตุ้นให้แสดงปฏิกิริยาที่ตนมีต่อสิ่งแวดล้อมให้ปรากฏด้วยวิธีการต่าง ๆ ส่วนการ

แสดงออกทางศิลปกรรม เป็นการแปลคุณค่าจากประสบการณ์ทางจิตใจของตนออกมาเป็นสัญลักษณ์ ที่ตนเองและผู้อื่นสามารถรับรู้ได้ แต่แต่ละคนยังต้องการที่จะรับรู้สาระที่เป็นตัวร่วมของชีวิตทั้งหลายที่ฝังลึกอยู่ภายในของมนุษย์ด้วยกัน (ชลูด นิมเสมอ, 2553)

3. จินตนาการ จินตนาการเกิดจากการผสมกันระหว่างวัตถุภายนอกกับความรู้สึกภายใน จินตนาการคือการก่อรูปของความคิดจากหลาย ๆ ความคิดจนเป็นการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่มีเอกภาพขึ้น จินตนาการที่ถ่ายทอดหรือแสดงออกในศิลปะเป็นจินตนาการสร้างสรรค์ เป็นสิ่งที่มีโครงสร้าง มีความหมาย ไม่ใช่จินตนาการเลียนแบบ หรือความคิดเพื่อเจ้อล่งลอย (ชลูด นิมเสมอ, 2553)

4. หลักการทางศิลปกรรม คือ หลักการในการสร้างสรรค์ให้ปรากฏซึ่งงานศิลปกรรมทั้งสองมิติและสามมิติหรือศิลปะแบบสื่อผสม ซึ่งเป็นผลมาจากปรากฏการณ์ทางรูปแบบที่เกิดจากการผสมผสานสัมพันธ์ระหว่างทัศนธาตุทางศิลปะ และการจัดองค์ประกอบ ดังนั้น การเอาส่วนประกอบทางทัศนธาตุศิลปะ อันประกอบด้วย จุด เส้น สี ระบาย แสงเงา รูปว่าง รูปทรง พื้นที่ว่าง มาจัดการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นงานศิลปกรรมจึงต้องมีส่วนประกอบจากทัศนธาตุทางศิลปะ (ประเสริฐศรีรัตน, 2525)

5. ส่วนประกอบของศิลปกรรม หมายถึงสิ่งที่มนุษย์หรือผู้สร้างสรรค์ใช้เป็นสื่อกลางในการแสดงออกและสร้างความหมาย ประกอบด้วย

5.1 รูปทรง (Form) รูปทรง คือ สิ่งที่เป็นโครงสร้างของส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สร้างขึ้น โดยการประสานเป็นองค์ประกอบของรูปทรง ที่ให้ความพึงพอใจเมื่อสัมผัส ขณะเดียวกันก็สร้างเนื้อหาให้แก่รูปทรงด้วย ยังผลให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นสุนทรีย์ พร้อมกับก่อให้เกิดปัญหาความคิดขึ้นในใจ

5.2 เส้น (Line) เส้นมีบทบาทเกี่ยวข้องในการให้ความหมาย ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป เพื่อการนำไปใช้ให้เกิดความสัมพันธ์ เหมาะสมกลมกลืนกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่สร้างสรรค์ เช่น เส้นแนวตั้ง ให้ความรู้สึกแข็งแรง สง่าผ่าเผย เส้นเฉียง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว เส้นนอน ให้ความรู้สึกสงบนิ่ง เส้นประ ให้ความรู้สึกชั่วคราว ไม่ถาวร เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกอ่อนโยน นุ่มนวล เป็นต้น (ประสพ ลีเหมือนภัย, 2543)

5.3 จุด (Point) เป็นองค์ประกอบทัศนศิลป์ที่เป็นเสมือนหนึ่งอนุภาพที่มีความสูง ความกว้างและความลึกน้อยสุด หรือเล็กที่สุดเมื่อเทียบกับทัศนธาตุอื่น ๆ (ชลูด นิมเสมอ, 2531)

5.4 น้ำหนัก (Tone) คือ ค่าความอ่อนแก่ของน้ำหนักขาวดำหรือสีรวมทั้งค่าของแสงและเงาและยังสร้างมิติให้เกิดความรู้สึกถึงมวลและปริมาณบนพื้นที่ระนาบสองมิติ ให้มีผลเป็นค่าสามมิติ

5.5 สี (Color) สีเป็นส่วนที่ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกในการรับรู้ทางการมองเห็น โดยแบ่งออกเป็นสองวรรณะ คือ วรรณะร้อน คือ สีที่ให้ความรู้สึกร้อน ได้แก่ สีแดง สีส้ม สีเหลือง สีส้มเหลือง สีม่วงแดง เป็นต้น ส่วนสีวรรณะเย็น คือสีที่ดูแล้วให้ความรู้สึกเย็น ได้แก่ สีน้ำเงิน สีเขียว สีเขียวเหลือง สีม่วง สีม่วงน้ำเงิน เป็นต้น

5.6 พื้นผิว (Texture) หมายถึง ผิวของสิ่งต่าง ๆ เมื่อสัมผัสแล้วรู้สึกได้ว่ายาบ ละเอียด มัน ขรุขระ เรียบ โดยลักษณะผิวมีสองลักษณะ คือ ลักษณะที่สัมผัสจับต้องได้ และ ลักษณะที่ทำให้เพี้ยนขึ้นมา

5.7 มวล (Mass) หมายถึง กลุ่มของรูปทรง มวลของรูปทรง วัตถุที่มีความหนักแน่น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้ติดสารเสพติด

1. ยาเสพติดเป็นปัญหาทางสุขภาพจิต ที่มีผลเสียต่อการพัฒนาประเทศ วัยรุ่นจำนวนมากตกเป็นทาสของยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ผลของการติดยาเสพติดจะทำให้สุขภาพทางด้านร่างกายและด้านจิตใจถูกทำลาย ผู้ติดยาเสพติดจึงกลายเป็นผู้ที่สร้างปัญหาให้แก่ตนเอง สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมาอีก เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาครอบครัว แตกแยก เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อสังคม องค์การอนามัยโลกได้ให้คำนิยามของยาเสพติดให้โทษว่า "ยาเสพติดให้โทษ หมายถึง สารใด ๆ ก็ตามที่ได้เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ด้วยการกิน การฉีด หรือการดม หรือด้วยวิธีอื่น จะมีผลต่อจิตใจและร่างกายของผู้เสพ ดังนี้"

1.1 การเสพติดทางจิตใจ (Psychological Dependence) หรือการเสพจนเป็นนิสัย (Habituation) เป็นภาวะที่ผู้เสพมีความรู้สึกสบายใจขึ้นภายหลังจากที่ได้เสพยาแล้วจะมีการปรับตัวทางอารมณ์ที่เกิดขึ้น มีความต้องการที่จะเสพโดยเริ่มจากความต้องการเพียงเล็กน้อยจนถึงมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า

1.2 การติดทางร่างกาย (Physical Dependence) ระบบสรีรวิทยาจะเกิดการปรับตัวต่อยาที่เสพเข้าไป ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อร่างกาย และสมอง การเปลี่ยนแปลงจะมีอยู่สองระยะ คือ ระยะหลังจากเสพยาเข้าไป และ ระยะที่ยาออกฤทธิ์ ทำให้ผู้เสพเกิดความต้องการยามากขึ้น เมื่อผู้เสพติดหยุดยาจะเกิดอาการเนื่องจากการหยุดยา จะทำให้เกิด อาการหงุดหงิด ตื่นเต้น รุนแรง หาวนอน น้ำมูกน้ำตาไหล เหงื่อออกมาก ม่านตาขยาย ขนลุก กล้ามเนื้อกระตุก ปวดหลังและขา ร้อนหนาวสลับกัน กระสับกระส่าย คลื่นไส้อาเจียน เบื่ออาหาร ชูบผอม นอนไม่หลับ หายใจเร็ว ความดันโลหิตและอุณหภูมิสูงขึ้น มีความต้องการยาอย่างรุนแรง อาการดังกล่าวจะเกิดขึ้นใน 12 ชั่วโมงหลังจากผู้เสพได้เสพยาครั้งสุดท้าย

1.3 ความทนทาน (Tolerance) หมายถึง ผู้เสพมีความต้องการที่จะเพิ่มยาปริมาณของยามากขึ้น จึงจะทำให้ได้ผลเหมือนเดิม

1.4 การเสพติดเรื้อรัง (Addiction) หมายถึง ผู้เสพมีความต้องการที่จะเสพแล้วเสพยาอีก มีความต้องการยามากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจอย่างเห็นได้ชัด เป็นผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นทาสยาเสพติดอย่างสมบูรณ์ ในระยะนี้การถอนตัวจากการเสพยาจะเต็มไปด้วยความยุ่งยากลำบาก (วีระ ไชยศรีสุข, 2539)

2. สาเหตุของการติดยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติดปัจจุบันมักเป็นกลุ่มวัยรุ่น เนื่องจากมีพฤติกรรมอยากรู้ อยากลอง เป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ คล้อยตามเพื่อน จึงนำไปสู่การเสพยาเสพติดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 ความอยากรู้อยากเห็น นำไปสู่การทดลองเสพยาเสพติดว่าเป็นอย่างไร เมื่อเสพบ่อยเข้าก็เลยกลายเป็นนิสัย

2.2 การถูกชักชวน พวกติดยา มักต้องการเพื่อน เพื่อจะได้ขอเงินมาซื้อยาหรือขอเสพยาไปด้วย บางคนต้องการเสพยาฟรีจึงนำไปสู่การจำหน่ายหาลูกค้าใหม่

2.3 การถูกหลอกลวง เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ โดยมีคนมาหลอกว่ายาสเสพติดจะช่วยระงับความไม่สบายใจ

2.4 เกิดจากความทุกข์ใจ เช่น พ่อแม่ไม่รัก ผิดหวังจากผู้หญิง ประสบความล้มเหลวในการในชีวิต เลยกหาทางออกด้วยการเสพยาเสพติด

2.5 ความคึกคะนอง อยากอวดเพื่อน จึงทดลองเสพยา หรือทำลงไปเพื่อให้เข้ากับเพื่อนฝูงได้

2.6 สภาพแวดล้อมไม่ดี เช่น อาศัยอยู่ในแหล่งที่มีการค้ายาเสพติด มีญาติพี่น้องติดยา ทำให้มีโอกาสตกเป็นผู้ติดยาเสพติดได้ง่าย

2.7 ความเจ็บป่วยทางร่างกาย ยาเสพติดบางประเภทสามารถลดความรู้สึก ความรู้สึกจากการเจ็บป่วยได้ จึงทำให้เป็นสาเหตุของการติดยาเสพติด (วีระ ไชยศรีสุข, 2539)

3. การจำแนกประเภทของยาเสพติด ในทางการแพทย์ได้มีการจำแนกยาเสพติดออกเป็น 7 ประเภท คือ

3.1 ฝิ่นหรืออนุพันธ์ฝิ่น เป็นตัวกดประสาท วิธีใช้ สูบ ดม หรือรับประทาน ผลต่อร่างกาย เปลี่ยนแปลงความรู้สึก ง่วง อาจเกิดอาการคลื่นเหียน และการหายใจช้าลง ผลทางร่างกายตกเป็นทาสทางจิตใจและอารมณ์ อาการ ซึม ง่วงนอน ตาเยิ้ม ม่านตาหรี่เกือบมืด เบื่ออาหาร น้ำหนักไหล ผิวรุกรุมมีสีแดง

3.2 ยานอนหลับซึ่งมีผลโดยตรงต่อระบบประสาทส่วนกลาง วิธีใช้ รับประทาน วิดกกังวล ความกระวนกระวาย ช่วยให้นอนหลับ วิธีใช้ รับประทาน ใช้ฉีดในบางคราว ผลต่อร่างกาย มึนงง พูดไม่ชัด หรือตะกุกตะกัก โมโหง่าย มีอาการมึนเมาตลอดเวลา อาการแทรกซ้อน

ต่อร่างกาย หายใจติดขัดไม่สะดวก ใช้กันมากในกลุ่มที่ทำงานกลางคืน นิยมใช้ผสมกับเหล้า การเลิกยาชนิดนี้เป็นอันตรายมากกว่าการเลิกยาชนิดอื่นเพราะอาจมีการชักได้

3.3 ยากระตุ้นประสาท (Amphetamine) หรือที่เรียกว่ายาบ้า เป็นยาประเภทกระตุ้นประสาทใช้รับประทาน สูบ ฉีด ผลที่เกิดกับร่างกายพูดมาก ตื่นเต้น มีอารมณ์ครึกครื้น เพื่อและประสาทหลอน อาการแทรกซ้อนต่อร่างกาย มีอาการอ่อนเพลีย ไม่อยากรับประทานอาหาร อาการมีนิสัยระราน หัวเราะเก่ง คึกคัก ว่องไวกระฉับกระเฉง พูดเร็ว ความคิดสับสน ไม่หิว ปากแห้ง มือสั่น ตัวสั่น กลิ่นตัวแรง ม่านตาเบิกกว้าง อยู่ไม่สุข ไม่ง่วง ยาประสาทหลอนทางหูแบบระวาง

3.4 ยาหลอนประสาท (Hallucinogens) ผลต่อร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงต่อการรับรู้ ประสาทหลอน พูดเพ้อเจ้อ วิงเวียน มึนเมา การใช้ยาจะมีผลต่อระบบประสาท เป็นยาเสพติดที่ร้ายแรง ก่อให้เกิดอารมณ์เคลิบเคลิ้มในลักษณะตื่นเต้น หวาดเสียว บางรายควบคุมสติไม่ได้ต้องหนีจากภาพหลอน

3.5 สารระเหยใช้สูดดมหรืออัดควันเข้าไป ผลทำให้มึนเมา ทำเสียงเอะอะ สายตาฝ้า ฟางพร่ามัว พูดตะกุกตะกัก ซึม คลื่นไส้ มีผลต่อการทำลายระบบประสาท

3.6 ยากล่อมประสาท (Tranquilizers) ในทางการแพทย์เชื่อว่า ยากล่อมประสาทไม่ใช่ยาเสพติด แต่ถ้าใช้เป็นระยะเวลานาน ๆ ในขนาดที่เกินของการรักษา จะทำให้เกิดอาการติดยา

3.7 สุรา (Alcohol) ปัจจุบันองค์การอนามัยโลกได้จัดให้สุราเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง (วิระ ไชยศรีสุข, 2539)

4. กลุ่มเป้าหมายผู้ติดยาเสพติด ประกอบด้วย

4.1 กลุ่มวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด จากการสำรวจเมื่อต้นปี 2542 พบว่ามีจำนวนหลายแสนคนที่ติดแอมเฟตามีนมากที่สุด รองลงมาคือการเสพยาและสารระเหย กลุ่มนักเรียนกลุ่มนี้จะใช้เพื่อความสนุกสนาน จะเสพโดยวิธีสูบไอของแอมเฟตามีนและสารระเหย และสูบควันของกัญชา ทำให้ยาเสพติดออกฤทธิ์ต่อสมองอย่างรวดเร็ว เป็นเหตุให้ติดยาได้ง่ายมากและมีผลเสียต่อร่างกายอย่างรุนแรง

4.2 กลุ่มติดยา ซึ่งน่าจะมีจำนวนหลายแสนคนทั่วประเทศ ยาเสพติดหลักที่ใช้เป็นเฮโรอีน หรืออาจมีการเสพยาแอมเฟตามีน มีประวัติการใช้ยาอย่างต่อเนื่อง ไม่มีงานทำ เข้าออกสถานบำบัดบ่อยครั้ง

4.3 กรรมกรและผู้ขับขีรถบรรทุก กลุ่มนี้น่าจะมีจำนวนหลายหมื่นคนที่เสพยาแอมเฟตามีนเพื่อทำให้ทำงานได้นานขึ้น ไม่ง่วงนอนขณะขับขีรถบรรทุก กลุ่มนี้จะเสพโดยการกินและสูบควัน

5. ความหมายของกลุ่มผู้ป่วยที่ใช้สารเสพติดลักษณะการใช้สารเสพติดประกอบด้วย

5.1 กลุ่มใช้เป็นครั้งคราว หมายถึง กลุ่มที่เพิ่งทดลองหรือเสพเป็นครั้งคราว ไม่ต่อเนื่อง หรือใช้สารเสพติดช่วงสั้น ๆ เช่น ใช้ในช่วงปาร์ตี้ 3-4 เดือนต่อครั้ง พฤติกรรม ไม่เปลี่ยนแปลงสามารถดำเนินชีวิตตามปกติได้

5.2 กลุ่มเสพอาจแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ กลุ่มผู้เสพที่เริ่มมีปัญหาหมายถึง ผู้ที่ใช้สารเสพติดบ่อยครั้งขึ้นและเสพต่อเนื่อง เช่น เสพทุกเดือนเดือนละ 4-5 ครั้ง ส่งผลให้มีความเสี่ยง หรือเริ่มมีอันตราย ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ต่อตัวเองและผู้อื่น พฤติกรรมยังไม่เปลี่ยนแปลงมาก สามารถดำเนินชีวิตตามปกติได้ หากยังไม่ได้รับการช่วยเหลือจะกลายเป็นผู้เสพจนเป็นอันตราย เป็นกลุ่มผู้เสพในปริมาณที่มากขึ้น และเสพเป็นประจำ เช่น สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงการทำงานเริ่มบกพร่องการเรียนเริ่มตกลง

5.3 กลุ่มติด คือ กลุ่มที่เสพเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เช่น เสพมากกว่า 4 วันต่อสัปดาห์ ควบคุมการใช้สารเสพติดไม่ได้ พยายามเลิกใช้สารเสพติดแล้วแต่ไม่สำเร็จ มีความบกพร่องในหน้าที่ทางสังคม การงานหรือการเรียน

6. วิธีสังเกตผู้ติดยาเสพติดลักษณะของผู้ติดยาเสพติดมีลักษณะดังต่อไปนี้

6.1 มีอารมณ์หงุดหงิด ฉุนเฉียว หุนหันพลันแล่น โกรธง่าย

6.2 ความประพฤติเปลี่ยนแปลง ละเลยกิจวัตรประจำวัน

6.3 น้ำมูกน้ำตาไหล มีเหงื่อออกมาก

6.4 สุขภาพทรุดโทรม ผอมซูบซีด จนสังเกตได้ชัดเจน

6.5 ใช้จ่ายเงินทองมากกว่าปกติ ต้องยืมเงินจากคนอื่นบ่อย ๆ

6.6 ลักเล่ห์ขโมยน้อย

6.7 พกอุปกรณ์เกี่ยวกับการเสพยา เช่น กระดาษตะกั่ว หลอดกาแป ไม้ขีดไฟ เป็นต้น

ต้น

6.8 ถ้าเป็นนักเรียนนักศึกษา จะสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงความเอาใจใส่ในการเรียน น้อยลงขาดระเบียบวินัย เบื่อหน่ายการเรียน เป็นต้น

6.9 มีลัทธิลุ่มคมน้อย ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว

7. โทษของยาเสพติด ยาเสพติดบางประเภท ถ้าใช้ตามคำแนะนำของแพทย์อย่างเคร่งครัดก็มีประโยชน์ แต่ถ้าใช้จนเป็นนิสัย มีการเพิ่มปริมาณการใช้ยามากขึ้นก็จะเป็นโทษแก่ผู้ใช้ โดยโทษของยาเสพติดจะมีผลต่อตัวผู้เสพ คือ

7.1 ด้านร่างกายและจิตใจ

7.1.1 อารมณ์และจิตใจไม่ปกติ หงุดหงิด ฟุ้งซ่าน ขาดสมาธิ

7.1.2 ร่างกายอ่อนเพลีย ใจจืดจาง เบื่ออาหาร

7.1.3 สุขภาพทั่วไปทรุดโทรม น้ำหนักลดลง

7.1.4 เกิดโรคแทรกซ้อนได้ง่าย เช่น การเปลี่ยนแปลงสมรรถภาพของตับ กล้ามเนื้อหัวใจ การอักเสบของปอดประสาท การเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนในร่างกาย โลหิตเป็นพิษ เป็นต้น

7.2 ด้านสังคม

7.2.1 ทำลายชื่อเสียง อนาคตตนเองและวงศ์ตระกูล

7.2.2 เป็นที่รังเกียจของสังคม

7.2.3 ทำลายความยกย่องนับถือและความไว้วางใจ

7.2.4 เป็นเหตุชักจูงให้เกิดอาชญากรรม

7.2.5 ทำลายความมั่นคงในครอบครัวและญาติพี่น้อง

7.3 ด้านเศรษฐกิจ

7.3.1 สูญเสียเงินทองและทรัพย์สินโดยไร้ประโยชน์

7.3.2 บั่นทอนประสิทธิภาพในการผลิต

7.3.3 สูญเสียแรงงานโดยไร้ประโยชน์

7.3.4 เป็นผลกระทบกระเทือนต่อรายได้ของประเทศชาติ

7.4 ด้านการปกครอง

7.4.1 สิ้นเปลืองงบประมาณในการปราบปราม

7.4.2 เพิ่มภาระภาษีประชาชน

7.4.3 สูญเสียกำลังเจ้าหน้าที่ในการปราบปราม

7.4.4 เสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลโดยเปล่าประโยชน์

7.4.5 ทำลายชื่อเสียงประเทศชาติ

8. การรักษาผู้ติดยาเสพติด คือการรักษาจะเน้นการรักษาทางสรีรวิทยาการรักษาทางด้านจิตใจ เช่น กลุ่มบำบัด ครอบครัวบำบัด เป็นต้น แต่เนื่องจากยาเสพติดมีหลายประเภท ดังนั้นการรักษาผู้ติดยาเสพติดจึงแตกต่างกันออกไป โดยเป็น 3 ระยะ คือ

8.1 การรักษาระยะถอนพิษเพื่อให้สามารถหยุดยาเสพติดได้ วิธีที่นิยมใช้ ได้แก่

8.1.1 วิธีหักดิบ มีวิธีการโดยการให้ผู้ป่วยหยุดยาเสพติดทันที อาการลงแดงจะแสดงรุนแรง 4-5 วัน ผู้ป่วยส่วนมากมักยอมแพ้และเลิกเสียดกลางคัน

8.1.2 การใช้ยาระงับประสาทแทน ให้ผู้ป่วยหยุดยาทันทีและใช้ยากล่อมประสาทขนาดสูงแทน ขณะเดียวกันให้การรักษาแบบประคับประคองอย่างอื่นร่วมด้วย

8.1.3 การใช้เมธาโดน (Methadone) แทน เพราะเป็นสารสังเคราะห์ มีคุณสมบัติคล้ายเฮโรอีน

8.1.4 วิธีฝังเข็มและกระตุ้นด้วยไฟฟ้า มีผลในการระงับอาการระวนระวาย เนื่องจากการหยุดยาเสพติด แต่มักมีอาการอยากยาขึ้นอีก

8.1.5 การรักษาโดยอาศัยศรัทธาและยาสมุนไพร

8.2 การรักษาระยะฟื้นฟู เป็นการปรับปรุงสภาพจิตใจของผู้รักษาให้เข้มแข็ง สามารถทนต่อภาวะกดดันของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ ให้การศึกษาและอบรมก่อนกลับสู่สังคม การฝึกอาชีพ การใช้ชุมชนบำบัด พฤติกรรมบำบัด การทำสมาธิ เป็นต้น

8.3 การรักษาขั้นติดตามผล หมายถึงการติดตามผลผู้รับการรักษาที่อาการดีขึ้นและออกจากโรงพยาบาลแล้ว เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดกลับมาใช้ยาอีก อาจทำได้โดยการให้มาพบผู้รับการรักษาเป็นประจำ การส่งนักสังคมสงเคราะห์ไปเยี่ยมที่บ้าน เป็นการให้กำลังใจแก่ผู้รับการรักษา และญาติ

9. การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดในทางการแพทย์คืออะไร มียาเสพติดหลายชนิด การบำบัดยาเสพติดแต่ละชนิดไม่เหมือนกัน การบำบัดขึ้นอยู่กับลักษณะของตัวผู้ป่วยด้วยปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเสพติดของแต่ละคนอาจแตกต่างกันมาก คนที่เสพยามาจากพื้นฐานต่าง ๆ กัน หลายคนอาจมีปัญหาสุขภาพจิต อาชีพ โรคทางกาย หรือปัญหาสังคม ซึ่งทำให้ปัญหาการเสพติดของเขาากมากขึ้นที่จะบำบัด แม้จะมีปัญหาเพียงไม่กี่อย่าง ความรุนแรงของการเสพติดเองก็มีความน้อยต่างกันในแต่ละคน วิธีบำบัดยาเสพติดที่ได้ผล และมีหลักฐานชัดเจนทางวิทยาศาสตร์มีอยู่หลายวิธี การบำบัดการเสพติด อาจใช้พฤติกรรมบำบัด การใช้ยารักษา หรือผสมผสานกันไป เพื่อป้องกันการกลับไปเสพยาซ้ำ การบำบัดยาเสพติดเป็นการรักษาโดยพฤติกรรมบำบัด การบำบัดทางยา หรือผสมผสาน เช่นการให้ยาบำบัดรักษา เช่น ยาปรับอารมณ์หรือ นิโรโดเลติค เป็นสิ่งสำคัญในการบำบัดให้ได้ผลเมื่อผู้ป่วยมีความผิดปกติทางจิตเกิดร่วม เช่น อาการเศร้า อาการกังวล เป็นต้น

10. การบำบัดรักษายาเสพติดตามหลักวิทยาศาสตร์

10.1 จิตบำบัดแบบสนับสนุนและแสดงออก คือ จิตบำบัดแบบสนับสนุนและแสดงออกเป็นจิตบำบัดที่ดัดแปลงมาเพื่อใช้กับผู้เสพติดเฮโรอีนและโคเคน การบำบัดแนวนี้มีองค์ประกอบหลัก คือ

10.1.1 เทคนิคสนับสนุนเพื่อช่วยผู้ป่วยให้รู้สึกผ่อนคลายในการอภิปรายประสบการณ์และปัญหาส่วนตัวของเขา

10.1.2 เทคนิคการแสดงออกเพื่อช่วยผู้ป่วยให้พัฒนา และดำเนินการในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การใส่ใจเฉพาะต่อบทบาทของยาเสพติด ในแง่ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ปัญหาอาจแก้ไขได้โดยไม่ต้องไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ประสิทธิภาพของจิตบำบัดแบบสนับสนุนและแสดงออกได้รับการทดสอบในผู้ป่วยที่รับการบำบัด

ด้วยเมทาโดนระยะยาว ซึ่งมีปัญหาทางจิต เปรียบเทียบกับผู้ป่วยที่ได้รับเฉพาะคำปรึกษาเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า ผลลัพธ์ดีขึ้นในกลุ่มที่มีปัญหาทางจิตรุนแรงปานกลาง

10.2 การให้คำปรึกษา ยาเสพติดเป็นรายบุคคล การให้คำปรึกษา ยาเสพติดเป็นรายบุคคล เน้นโดยตรงในการลด หรือหยุดการเสพยาเสพติดผิดกฎหมายของผู้เสพ อีกทั้งยังแก้ไขการทำงานที่สูญเสียไปให้ดีขึ้น สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวและสังคม เช่นเดียวกับเนื้อหาและโครงสร้างของโปรแกรมฟื้นฟูผู้ป่วย แม้จะเน้นเป้าหมายพฤติกรรมระยะสั้น การให้คำปรึกษา ยาเสพติดรายบุคคลจะช่วยให้ผู้ป่วยมีกลยุทธ์ และเป้าหมายในการงดเว้นการเสพยาและรักษาภาวะนั้นต่อไป ผู้ให้คำปรึกษา ยาเสพติดจะสนับสนุนการเข้าร่วมกลุ่ม 12 ขั้นตอนและอาจส่งตัวเพื่อรับบริการปัญหาทางกาย จิตใจ การว่างงาน ผู้ที่เข้าร่วมจะเข้าร่วมหนึ่งหรือสองครั้งต่อสัปดาห์

อิทธิพลทางศิลปะ

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับอิทธิพลจากศิลปะรูปธรรมหรือศิลปะฟิกเกอร์เรตีฟ(Figurative Art) ศิลปะฟิกเกอร์เรตีฟได้แก่ ศิลปะที่แสดงตัวตนออกมาอยู่ในขอบเขตของการรับรู้ที่บอกได้ว่า เป็นสิ่งใด ตัวอย่างเช่น

3.1 ฟิลลิป เพอร์สไตน์ (PHILLIP PEARSTEIN. 1924) ซึ่งเป็นพลังสำคัญในการสร้างสรรค์โลกทัศน์ใหม่สำหรับความเป็นจริง เขาวาดภาพคนเปลือยแสดงสัดส่วน แสงเงาของรูปทรงมนุษย์ ด้วยวิธีการเลียดสีให้เรียบ ถอยห่างจากการวาดป้ายขาดทึงมีแปรงแบบ วิเลียม เดอคูนิง โดยใช้วิธีการตรงกันข้าม ลักษณะการวาดภาพแบบอคาเดมิกของเขาเริ่มเอาความรู้สึกแบบถ่ายภาพในสตูดิโอไว้ด้วย การใช้สเปอร์ตไลท์ทำให้เกิดเงาตกทอด การจัดองค์ประกอบเหมือนกับมองในระยะประชิด ตัดทอนเอาบางส่วนไม่ว่าจะเป็นศีรษะหรือแขนขาของแบบออกไปทำให้เกิดทัศนียวิทยาแบบแปลกตา เขามักจะจัดองค์ประกอบของแบบหลายคนให้มีจังหวะความต่อเนื่องของส่วนต่างๆไหลเวียนไปทั่วทั้งภาพ การวางท่าของแบบจะไม่เน้นความงดงามตามแบบเก่า แบบจะแสดงความเย็นชาไม่แสดงความรู้สึกส่วนตัว ทำให้งานของเขาสามารถพลิกแพลงไปได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่ต้องเปลี่ยนกรรมวิธีหรือเนื้อหาของภาพ

3.2 อัลเฟรด เลสลีย์ (ALFRED LESLIE.1927) จิตรกรชาวอเมริกันซึ่งเคยทำงานในลักษณะนามธรรมร่วมกระแสลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมมาก่อน ได้เปลี่ยนมาวาดภาพจิตรกรรมภาพเหมือนตัวเองขนาดใหญ่แบบโฟโต้เรียลลิสม์ เป็นการวาดภาพในระยะใกล้ เน้นความสำคัญของใบหน้าและร่างกายเป็นจุดสนใจและสาระของภาพ เขาได้ทำงานทั้งจิตรกรรมสีน้ำมันและวาดเส้น

3.3 อีริค ฟิช (ERIC FISCHL.1948) เป็นการสร้างจิตรกรรมเรียลลิสม์ต่อต้านกระแสการสร้างงานแบบเครื่องจักร งานจิตรกรรมของเขาเน้นไปที่การสื่อสารความรู้สึกถึงกิจกรรม

พลังงาน และภาพลวงตาแบบอุปมาอุปไมย เนื้อหาในจิตรกรรมยุคแรกที่สร้างชื่อเสียงให้กับเขา คือ กามารมณ์กับเด็กวัยรุ่น สังคมที่อิสระทางเพศ ปราศจากขอบเขตในสหรัฐอเมริกา อำนาจของดนตรี ร็อคแอนด์โรล เป็นภาพของเด็กชายที่กำลังตกอยู่ในอารมณ์เพลง ร่ายล้อมด้วยวัตถุที่แสดง ความมีรสนิยมที่ดี และต่อมาได้กลายเป็นที่มีพฤติกรรมที่เลวลง

3.4 ลูเชียง ฟรอยด์ (LUCIEN FREUD.1922) นักวิจารณ์ศิลปะต่างยกย่องจิตรกรท่านนี้ ว่าเป็น ไมเคิล แองเจโล สตวรรษที่20 ผลงานของเขามีความสด เต็มไปด้วยพลังและความ ชาญฉลาด รวมทั้งการสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ที่มีอยู่ในจิตใจอันเร้นลับ และโลกของจิตใต้ สำนึกของมนุษย์ออกมา บุคคลในงานของเขาสามารถทำให้เราสัมผัสได้กับสภาพความเป็น ส่วนตัวของเขาก่อนมาอย่างเปิดเผย จิตรกรรมของเขาจะลดการใช้เส้นออกไปจนหมด แต่จะรวม เอาสีแปร่งที่แสดงอารมณ์และรายละเอียดที่ชัดเจนเข้าไว้ด้วยกัน ผลงานจะสะท้อนให้เห็นถึงความ โดดเดี่ยว และความวิตกกังวลในชีวิตมนุษย์ผ่านออกมาทางสีหน้าท่าทาง เผยให้เห็นความโดด เดี่ยวที่มีอยู่ลึกๆในมนุษย์ ทั้งๆที่มีได้แยกตัวออกมาจากสังคม ความแปลกแยกโดดเดี่ยวนี้อาจเห็น ได้ชัดเจนในงานของลูเชียง ฟรอยด์ (จิระพัฒน์ พิตรปรีชา,2545)

3.5 โอดิลอง เรดอง (ODILON REDON ค.ศ.1840-1916) โอดิลอง เรดอง ได้รับการยก ย่องจากศิลปินซิโมนโบลิสท์ค่อนข้างมาก ในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีความลึกซึ้งแต่เรียบง่ายและ อยู่ในโลกแห่งจินตนาการ เช่นการสร้างรูปทรงสีระยิบระยับให้หลุดลอยขึ้นมาในบรรยากาศที่เงียบ สงบ พี่ชพันธ์ดอกไม้บานอยู่รายรอบล้อมใบหน้ารูปดวงจันทร์ งานลักษณะเช่นนี้พัฒนามาจากความ ผันของศิลปิน แต่ความเป็นจริงแล้ว เขาได้ศึกษาแนวคิดของ ชาร์ล ดาร์วิน ซิกมันต์ ฟรอยด์ และ ชาร์ล โบดแลร์ ทำให้งานของเขามีพลังด้านความรู้สึกที่น่าสนใจอย่างมาก (จิระพัฒน์ พิตรปรีชา ,2545)

บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย

โครงการวิจัยสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เรื่อง โครงการวิจัยสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงผลงานสร้างสรรค์ของผู้ติตสารเสพติด ผู้ปลุกปั้นใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัย ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนในการดำเนินการพัฒนางานวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การทดลองสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม
4. การวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์
5. การพัฒนาผลงานศิลปกรรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ กลุ่มผู้เข้าร่วมรับชมการจัดแสดงผลงานศิลปกรรม จำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การศึกษาภาพวาดทางศิลปะของผู้ติตสารเสพติด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- 1.1 การสร้างเครื่องมือในการทดลองศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและพัฒนาารูปแบบผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์ระยะของการศึกษาข้อมูลแนวคิดทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องอันประกอบไปด้วยขั้นตอนการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์รูปแบบผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากภาพวาดของผู้ติตสารเสพติด เพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองการสร้างสรรค์ศิลปะ ภายหลังจากผ่านการดำเนินการสังเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเชิงทดลองในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีรูปทรง จากการรับรู้อารมณ์ความรู้สึก ที่เกิดจากแรงบันดาลใจจากภาพวาดของผู้ติตสารเสพติด หลังจากนั้นได้ทำความเข้าใจกับรูปทรงในลักษณะของความรู้สึก เพื่อสังเคราะห์ออกมาสู่การ

สร้างสรรค์ในลักษณะของการสร้างสรรค์ที่มีการแสดงออกให้ได้รูปแบบที่มีลักษณะเฉพาะ ในการตอบโต้ผ่านอารมณ์ความรู้สึกโดยอาศัยกระบวนการดังนี้

การทดลองเพื่อพัฒนารูปแบบผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 1 กระบวนการในการสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรรมวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั้งในส่วนที่เป็นเอกสาร การศึกษาภาพวาดของผู้ติดตามเสพติด เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ โดยเริ่มจากการทดลองสร้างแบบร่าง และตัวผู้วิจัยเองได้วาดภาพระบายความรู้สึกออกมาโดยอาศัยสัญชาตญาณ การแสดงออกทางศิลปะเป็นประเด็นหลัก ไม่ได้ยึดถือทฤษฎีการสร้างสรรคตามแบบอย่างการสร้างสรรคศิลปะที่ยึดถือตามหลักวิชาการ เพื่อนำผลงานที่ได้มาใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อค้นหาความหมาย ของผลงานศิลปะและการแสดงออกที่ถูกถ่ายทอดออกมาเป็นรูปทรง ผลจากการรับรู้นำมาซึ่งการปรุงแต่งความคิด และผลจากความคิดทำให้เกิดผลกระทบกับความรู้สึก เช่นเมื่อรับรู้ข้อมูลข่าวสารในด้านลบทำให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล ความฟุ้งซ่าน เป็นต้น จากผลดังกล่าวมักจะส่งผลกระทบต่ออารมณ์ภายนอกของตัวบุคคลนั้นๆผ่านบุคลิกภาพการแสดงออก เช่นการแสดงออกผ่านสีหน้า จากผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเกิดความตระหนักรู้และต้องการแสดงออกมาเป็นผลงานศิลปะ เพื่อสื่อสะท้อนถึงผลกระทบที่ได้รับจากรูปทรงภาพวาดของผู้ติดตามเสพติด และนำข้อมูลจากผลงานดังกล่าวมาพัฒนาให้เกิดกระบวนการทางแบบทางความคิดในการเชื่อมโยงไปสู่การสร้างสรรคศิลปะ ในขั้นตอนที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบทางเทคนิคการสร้างสรรคและกำหนดเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ให้มีความสอดคล้องในการถ่ายทอดแสดงเนื้อหาเรื่องราวใบหน้าโดยการปั้นรูปทรงออกมาจากความรู้สึก ดังภาพตัวอย่างผลงานที่ผู้วิจัยใช้การทดลองในขั้นตอนที่ 1 เพื่อค้นหารูปแบบและความหมายมาใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ในขั้นตอนต่อไป ดังภาพตัวอย่างประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 1 การแสดงออกที่ถูกถ่ายทอดออกมาเป็นใบหน้าบุคคล

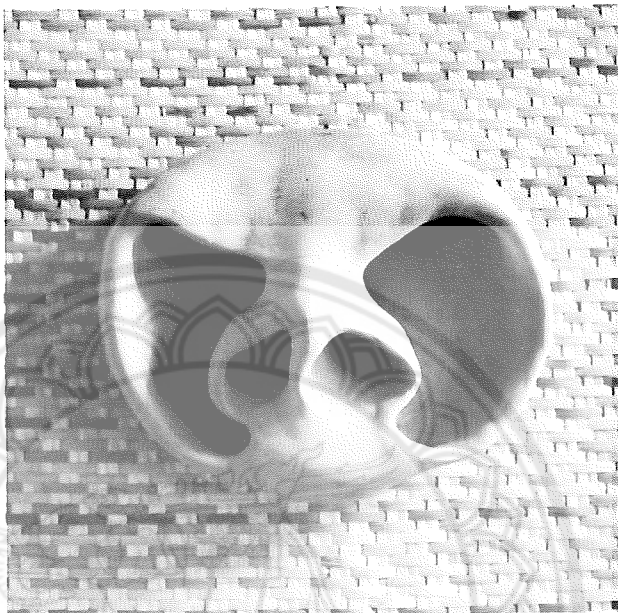
ขั้นตอนที่2 สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ศิลปะ โดยการสังเคราะห์ข้อมูลจากกระบวนการขั้นตอนที่1 ดังที่กล่าวมา ตั้งแต่ขั้นตอนการแปลความหมายจากการภาพวาดของผู้ติดสารเสพติดและถูกแสดงออกผ่านทางบุคลิกภาพ อารมณ์ความรู้สึก ผลจากการทดลองในขั้นตอนที่1ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำมาใช้พัฒนากระบวนการสร้างสรรค์ในขั้นตอนที่2 ซึ่งผู้วิจัยมุ่งเน้นการสร้างสรรค์งานศิลปะโดยยึดรูปแบบตามหลักการสร้างสรรค์เพื่อให้ได้ผลงานศิลปะที่สะท้อนรูปแบบเนื้อหาให้เกิดความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย ตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมการสร้างสรรค ขั้นตอนการสร้างสรรค เทคนิคการสร้างสรรค เพื่อถ่ายทอดสิ่งที่เป็นเนื้อหาเรื่องราว และรูปทรงทางศิลปะ โดยเน้นการสร้างสรรครูปทรงที่ตัดทอนจากใบหน้าคนเป็นหลัก รวมทั้งความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะที่ต้องเผชิญกับเหตุการณ์ปัจจุบัน เพื่อช่วยระบาย บำบัดและเยียวยาความรู้สึกผ่านการสร้างสรรค์ศิลปะ การเผชิญปัญหาระหว่างการสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาการสร้างสรรคศิลปะ เช่นการควบคุมรูปทรงขณะสร้างสรรค์ จากผลดังกล่าวทำให้การสร้างสรรคศิลปะเกิดการประสานประโยชน์ในการควบคุมอารมณ์และตรวจสอบความรู้สึกไปพร้อมๆกัน การได้สัมผัสพื้นผิววัสดุในขณะทำงาน ก่อให้เกิดความรู้สึกเพลิดเพลิน เกิดความกระตือรือร้นกล้าคิดและกล้าแสดงออก ทำให้เกิดปฏิภิกิริยาในการรับรู้ผ่านการสร้างสรรค์ และส่งผลไปยังความรู้สึก ช่วยให้ผู้วิจัยเกิดความพึงพอใจ และสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นการรับรู้ผ่านอารมณ์ความรู้สึกของรูปทรงได้อย่างต่อเนื่อง การถ่ายทอดอารมณ์ผ่านรูปทรงช่วยให้เกิดการแทนค่าภาวะของความรู้สึกที่เกิดจากการรับรู้ข้อมูลที่เป็นด้านลบ ก่อให้เกิดการสร้างรูปทรงใหม่

สิ่งที่ผู้วิจัยต้องการให้เกิดขึ้นจากการสร้างสรรค์ศิลปะ คือประโยชน์ที่เกิดจากการแสดงออก อันเกิดจากความรู้สึกที่แท้จริง การช่วยเสริมให้ความรู้สึกเกิดความสมบูรณ์ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ส่วนจินตนาการเป็นส่วนที่แฝงเร้น ทำให้เกิดความคิดและการไตร่ตรองเพื่อให้เข้าใจอารมณ์ตนเองจากการสร้างสรรค์ศิลปะในขั้นตอนนี้

กล่าวโดยสรุปการสร้างสรรค ในขั้นตอนที่2 คือการปลดปล่อยภาวะความรู้สึกอัดอัดและตึงเครียดออกมา เพื่อค้นหาสภาวะความเป็นตัวตนที่ซ่อนเร้นภายใต้ความรู้สึกที่เกิดจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในด้านลบ โดยการอาศัยรูปทรงใบหน้าของมนุษย์มาเป็นสื่อในการแทนค่าความหมายด้านเนื้อหาและความรู้สึก เพื่อทบทวนตนเอง การค้นหาความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง ดังปรากฏในภาพประกอบต่อไปนี้

เทคนิควิธีการสร้างสรรค์

กระบวนการสร้างสรรค์ผู้วิจัย ได้ใช้เทคนิคทางด้านประติมาในการทำงาน โดยการปั้นดินเพื่อให้ได้คุณลักษณะของของรูปทรงที่เป็นโครงสร้างหลัก หลังจากนั้นผู้สร้างสรรค์นำไปเผาเพื่อให้รูปทรงมีความคงทน และมีลักษณะที่มีความเป็นธรรมชาติของวัสดุ

ภาพประกอบที่ 2 ปั้นดินแล้วนำไปเผาเตาเผา

ส่วนสาระสำคัญทางด้านเนื้อหาที่ต้องการแสดงออกในผลงานประติมากรรมคือ อารมณ์ที่ถูกแสดงออกภายใต้ภาวะของความเครียดที่เกิดจากการรับรู้ข้อมูลด้านต่างๆ จนส่งผลกระทบทางความรู้สึก อารมณ์ที่แสดงออกถึงภาวะความกดดัน ความเคร่งเครียด ผ่านรูปทรงที่ถูกลดทอน จนเหลือเฉพาะโครงสร้างที่มีความสำคัญ

1. ทักษะทางศิลปะเพื่อการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยประสบการณ์การเรียนรู้ ศึกษาทดลองเทคนิควิธีการที่สามารถตอบสนองเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการถ่ายทอดผ่านการจัดองค์ประกอบทางศิลปะและทัศนธาตุศิลปะ คือ รูปทรง พื้นที่ว่าง และลักษณะผิว มาใช้ในการสร้างสรรค์

1.1 รูปทรง (Form) รูปทรงที่นำมาถ่ายทอดในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ รูปทรงของมนุษย์ ที่เกิดจากการตัดทอน ให้ได้รูปทรงที่ง่าย ไม่มีความซับซ้อน อันเกิดจากการวิเคราะห์มาจากขั้นตอนที่ 1 ในการสร้างสรรค์ ผ่านลักษณะท่าทาง อารมณ์ความรู้สึก การแสดงออกอย่าง

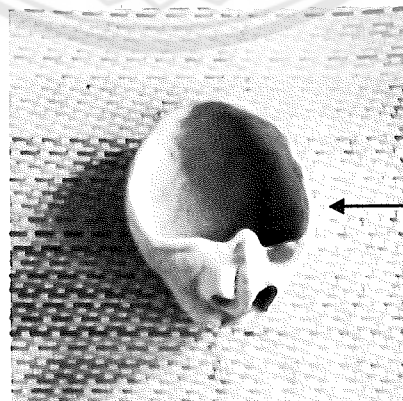
ฉบับสัน ใช้รูปทรงที่เกิดจากความรู้สึก การแสดงอารมณ์ร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ การถ่ายทอดออกมาในลักษณะของรูปทรงที่บอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกที่เฉพาะเจาะจง ดังที่ปรากฏในภาพข้อมูลก่อนหน้านี้

ภาพประกอบที่3 รูปทรงในงานสร้างสรรค์

1.2 เส้น (Line)

ในการสร้างสรรค์เส้นเป็นโครงสร้างในการกำหนดรูปทรงในงานครั้งนี้ คือทำหน้าที่กำหนดขอบเขตของรูปทรง เพื่อให้สามารถถ่ายทอดคุณลักษณะรูปทรงได้ตามที่ต้องการ

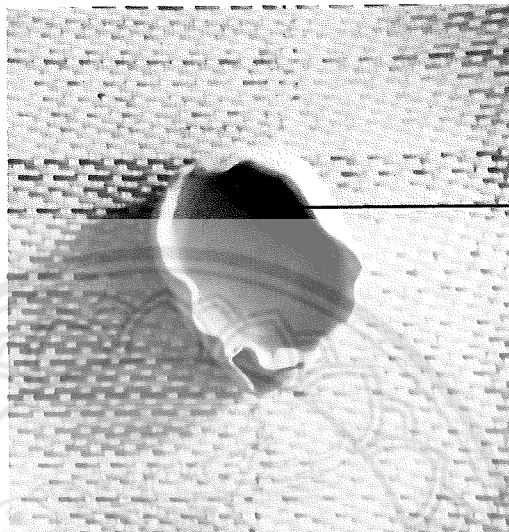

เส้นที่ใช้กำหนดรูปทรง

ภาพประกอบที่4 ลักษณะเส้นในงานสร้างสรรค์

1.3 พื้นที่ว่าง (Space)

ที่ว่างภายในผลงานสร้างสรรค์ครั้งนี้ ทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดให้รูปทรงมีพื้นที่ได้ปรากฏอยู่ ทั้งภายในและภายนอก สร้างความลึกในทางมิติภายในรูปทรง

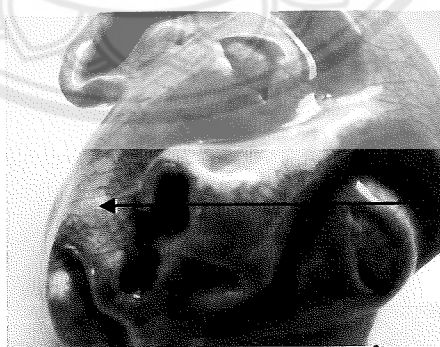

ที่ว่างใน
รูปทรงรูปทรง

ภาพประกอบที่5 ลักษณะของพื้นที่ว่าง

1.4 ลักษณะผิว (Texture)

ลักษณะของผิวที่ปรากฏเกิดจากผิวของดินเผาที่มีความเป็นธรรมชาติมากที่สุด มีร่องรอยการแตกอันเกิดจากการเผาเคลือบด้วยเทคนิคแบบศิลาดล

ลักษณะ
พื้นผิว

ภาพประกอบที่6 ลักษณะของพื้นผิว

ขั้นตอนที่3 การสร้างสรรค์จิตรกรรมในฐานะการแทนค่าความหมาย

เมื่อมาถึงขั้นตอนที่3 งานศิลปะสร้างสรรค์จะถูกทำให้ให้อยู่ในฐานะของการสื่อความหมาย ที่อยู่ร่วมในพื้นที่ของความรู้สึกของผู้วิจยและของผู้ชม ผู้ชมจะถูกกำหนดให้เป็นผู้ตั้ง

คำถามและค้นหาคำตอบ โดยการกำหนดให้ดูที่รูปทรงและพื้นภาพ สามารถตีความว่าเป็นการ
แสดงออกของสภาวะทางอารมณ์แบบใดของผู้วิจัย โดยการสร้างสรรค์จากแนวคิดที่ได้วิเคราะห์
จากภาพวาดของผู้ติดตามเสด็จมาใช้พัฒนารูปแบบงานสร้างสรรค์ เพื่อกำหนดรูปแบบให้ผลงาน
ศิลปะมีลักษณะร่วมสมัย โดยอาศัยกระบวนการดังต่อไปนี้

1. เทคนิควิธีการสร้างสรรค์

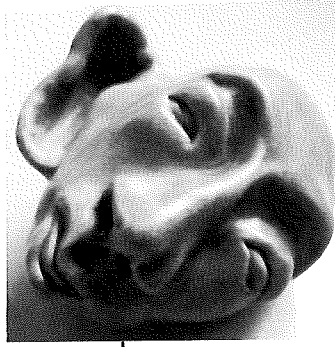
ในขั้นตอนที่ 3 กระบวนการสร้างสรรค์ผู้วิจัย ได้ใช้เทคนิคทางด้านประติมากรรมในการ
ทำงาน โดยการปั้นเป็นลักษณะใบหน้า เพื่อให้เป็นตัวแทนของอารมณ์ความรู้สึก จากตัวแทน
บุคคลที่มีลักษณะของความเครียดและวิตกกังวล เพื่อให้ได้คุณลักษณะของความรู้สึก ผ่าน
อารมณ์ของรูปทรง และพื้นผิว โครงสร้างของรูปทรงมีความเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขการ
สร้างสรรค์ การทำงานของผู้วิจัยจึงต้องให้ความสำคัญกับเนื้อหาและอารมณ์ของผลงาน โดย
อาศัยรูปทรงเป็นตัวกำหนดความรู้สึก

เทคนิคการ
ปั้นเผาเคลือบ
เซรามิก

ภาพประกอบที่ 7

2. รูปทรง (Form) รูปทรงที่นำมาถ่ายทอดในการสร้างสรรค์ผลงาน คือรูปทรงของ
มนุษย์ มีโครงสร้างที่ประกอบด้วยตา หู จมูก ปาก เป็นโครงสร้างที่มีปริมาตร และเน้นการ
แสดงออกทางอารมณ์ได้

ภาพประกอบที่8 รูปทรงในงานสร้างสรรค์

3. พื้นที่ว่าง (Space)

ที่ว่างภายในผลงานสร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ใช้การสร้างที่ว่างแบบ3มิติ เป็นที่ว่างที่ปรากฏภายในรูปทรงและบริเวณภายนอกรูปทรง

ภาพประกอบที่9 ลักษณะของพื้นที่ว่าง

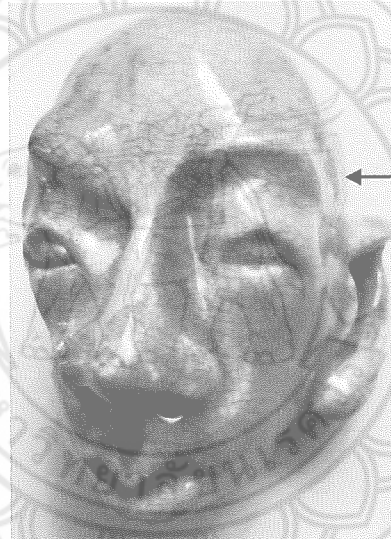
3.6 ลักษณะผิว (Texture)

ลักษณะของผิวในผลงานสร้างสรรค์มีสองลักษณะ คือ ลักษณะที่เป็นดินเผาและเผาเคลือบเซรามิกแบบเคลือบ

ลักษณะผิวที่เป็นดินเผา

ภาพประกอบที่10 ลักษณะของผิวที่เป็นดินเผา

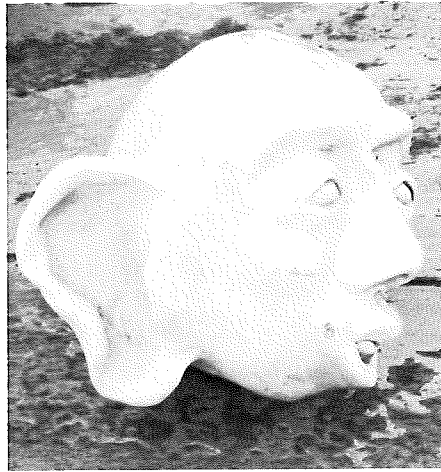

ลักษณะผิวเผาเคลือบเซรามิก

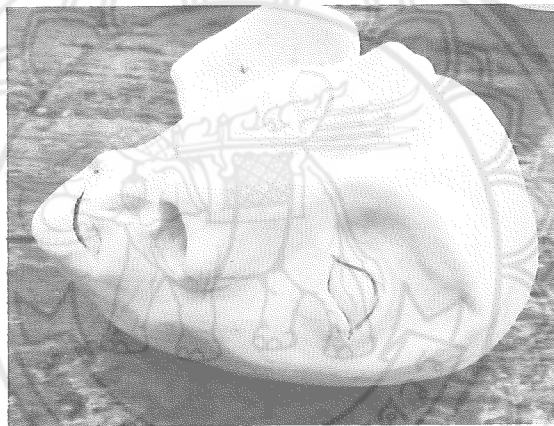
ภาพประกอบที่11 ลักษณะของผิวที่เป็นการเผาเคลือบแบบเซรามิกสีลาด

ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะ

ผู้วิจัยใช้กรรมวิธีการสร้างสรรค์จากการวิเคราะห์จากงานภาพวาดของผู้ติดตามเสฟติดที่ชอบเสนอภาพวาดเป็นรูปคนเพื่อแทนค่าความรู้สึก เมื่อมีโอกาสได้วาดรูป จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเชื่อว่าการนำเสนอรูปทรงของคนจะเป็นการสื่อความหมายแทนความรู้สึกได้ดีที่สุด ดังนั้นรูปทรงที่นำมาสู่การสร้างสรรค์ในครั้งนี้จึงใช้รูปศีรษะของคนมาเป็นรูปแบบการสร้างสรรค์งานศิลปะจนจบกระบวนการ โดยนำเสนอลักษณะบุคคลที่มีความเคร่งเครียดมาถ่ายทอด เป็นงานประติมากรรมขนาดเล็ก เพื่อนำไปเผาในเตาเผาเซรามิกให้ได้ชิ้นงานที่มีความสมบูรณ์และสามารถควบคุมการทำงานได้ ดังตัวอย่างผลงานต่อไปนี้

ภาพประกอบที่12 เทคนิค : ดินเผา

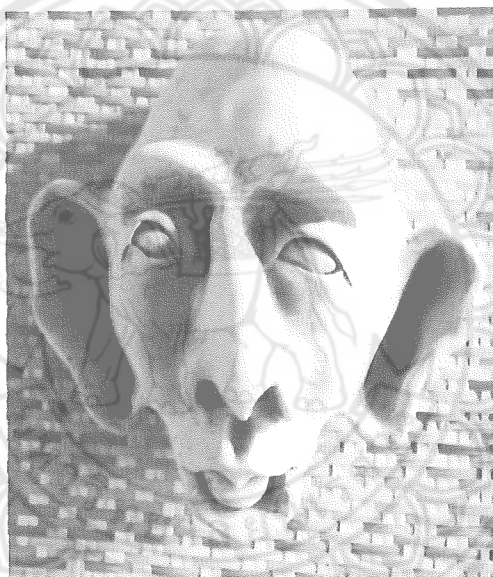
ภาพประกอบที่13 เทคนิค : ดินเผา

ภาพประกอบที่14 เทคนิค : ดินเผา

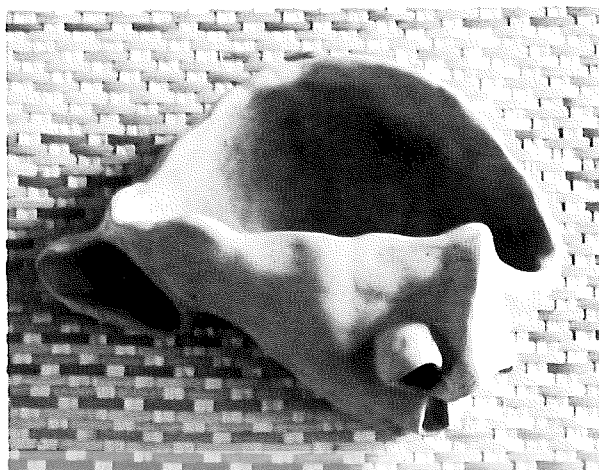
ภาพประกอบที่15 เทคนิค : ดินเผา

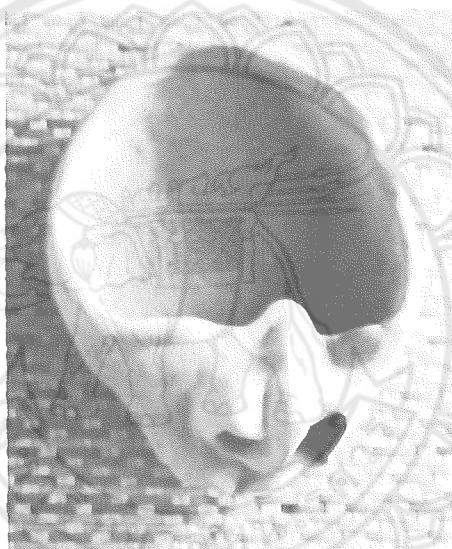
ภาพประกอบที่16 เทคนิค : ดินเผา

ภาพประกอบที่17 เทคนิค : ดินเผา

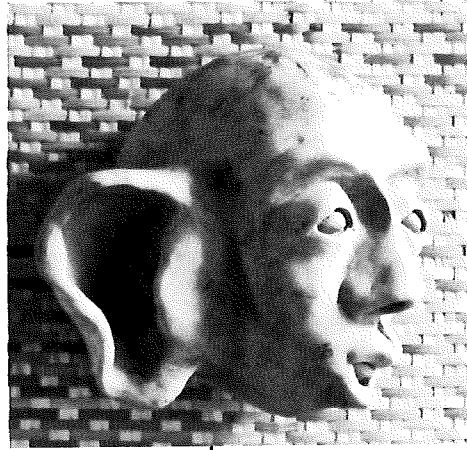
ภาพประกอบที่18 เทคนิค : ดินเผา

ภาพประกอบที่19 เทคนิค : ดินเผา

ภาพประกอบที่20 เทคนิค : ดินเผา

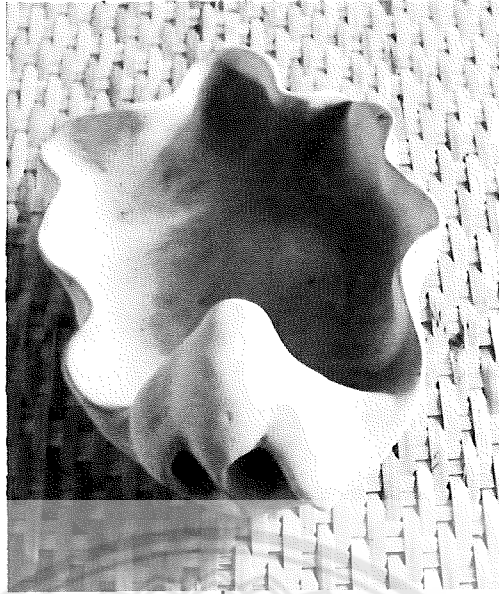
ภาพประกอบที่21 เทคนิค : ดินเผา

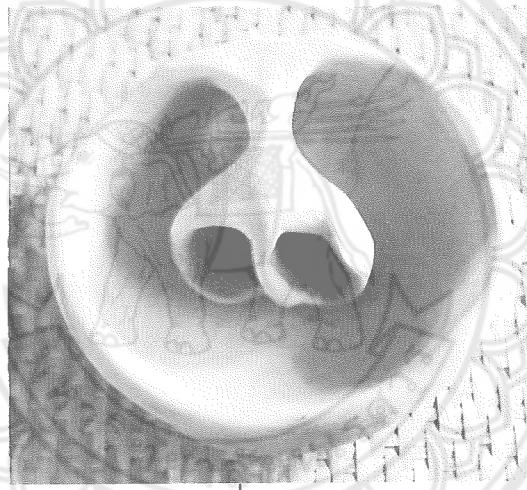
ภาพประกอบที่22 เทคนิค : ดินเผา

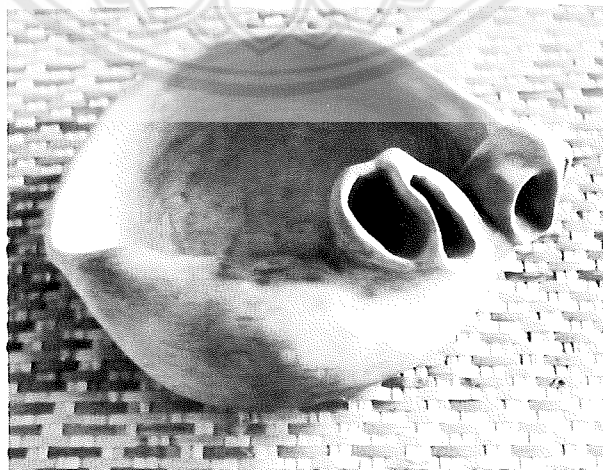
ภาพประกอบที่23 เทคนิค : ดินเผา

ภาพประกอบที่24 เทคนิค : ดินเผา

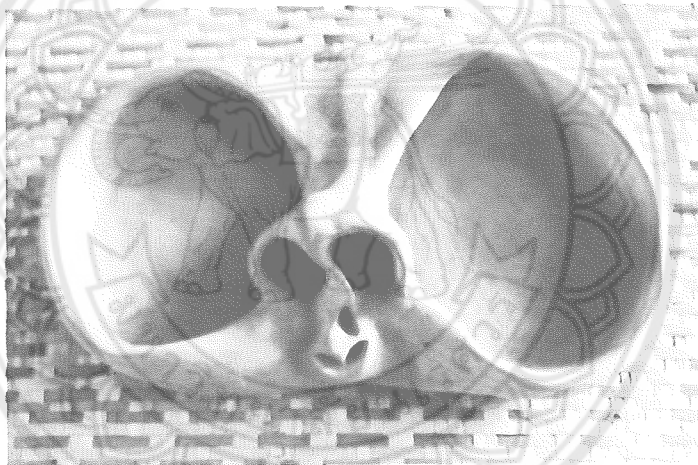
ภาพประกอบที่25 เทคนิค : ดินเผา

ภาพประกอบที่26 เทคนิค : ดินเผา

ภาพประกอบที่27 เทคนิค : ดินเผา

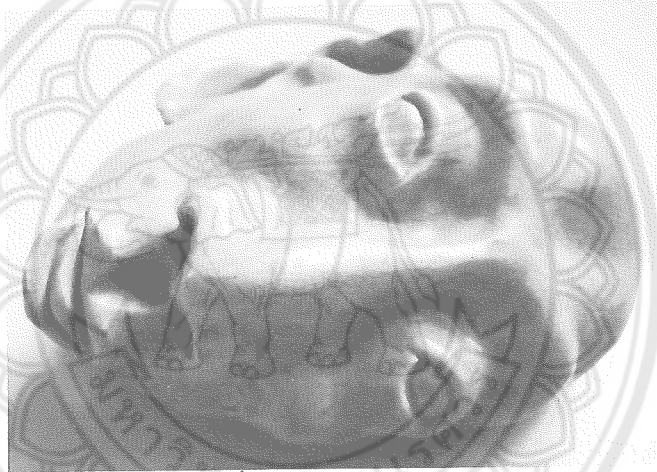
ภาพประกอบที่28 เทคนิค : ดินเผา

ภาพประกอบที่29 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาดล

ภาพประกอบที่30 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาดล

ภาพประกอบที่31 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาดล

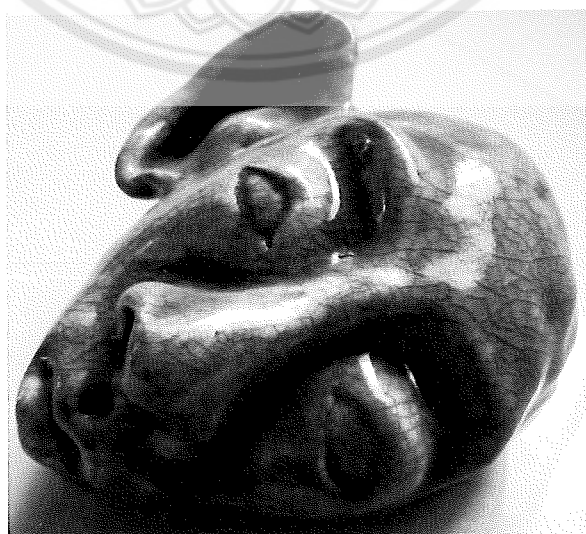
ภาพประกอบที่32 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาดล

ภาพประกอบที่33 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาด

ภาพประกอบที่34 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาด

ภาพประกอบที่35 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาด

ภาพประกอบที่36 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาดล

ภาพประกอบที่37 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาดล

ภาพประกอบที่38 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาดล

ภาพประกอบที่39 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาดล

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัย โครงการวิจัยสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เรื่อง “การเปลี่ยนแปลงผลงานสร้างสรรค์ของผู้ติดสารเสพติด สู่รูปลักษณะใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัย” โดยการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ที่พัฒนารูปแบบและเนื้อหาจาก การวิเคราะห์ผลงานที่ผู้ติดสารเสพติดได้วาดภาพ มาเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะร่วมสมัยโดยผู้วิจัย ใช้การพัฒนามาสู่กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้งานศิลปะร่วมสมัยที่มีรูปทรงสะท้อนเนื้อหาและรูปแบบที่มีคุณค่าทางด้านสุนทรียศาสตร์ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1. ข้อมูลที่ได้จากภาพวาดของผู้ติดสารเสพติด
- ตอนที่ 2. วิธีการดำเนินงานวิจัยสร้างสรรค์ศิลปะ
- ตอนที่ 3. การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์

ตอนที่ 1. ข้อมูลที่ได้จากภาพวาดของผู้ติดสารเสพติด

การกำหนดกรรมวิธีในการศึกษาวิจัยสร้างสรรค์ โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั้งในส่วนที่เป็นเอกสาร การศึกษาจากภาพวาดของผู้ติดสารเสพติด ที่ได้วาดภาพเพื่อระบายความเครียด เพื่อนำมาพัฒนาให้ได้รูปแบบงานศิลปะสร้างสรรค์ที่ร่วมสมัยและมีคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์

ตอนที่ 2 วิธีการดำเนินงานวิจัยสร้างสรรค์ศิลปะ

การสร้างสรรค์ศิลปะผู้วิจัยแบ่งออกเป็นสองช่วง ดังนี้

ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์โดยการนำรูปแบบและเทคนิคการทดลองสร้างสรรค์ ที่เกิดจากการศึกษาจากภาพวาดของผู้ติดสารเสพติดมาสู่การสร้างสรรค์ศิลปะของผู้วิจัยเอง โดยสะท้อนผ่านรูปทรงที่เกิดจากการจินตนาการตีความของผู้สร้างสรรค์เอง ที่มีลักษณะเป็นงานประติมากรรมรูปหิวมนุษย์ เลือกใช้เทคนิคการปั้นดินแล้วนำไปเผาตามกระบวนการทางด้านเซรามิก

ประติมากรรมหิวมนุษย์ที่ถูกถ่ายทอดออกมา ถูกเปลี่ยนแปลงไปจากสภาวะเดิมๆ ไปสู่สภาวะของการควบคุมรูปทรงและการปลดปล่อยความรู้สึก เป็นการสร้างความสัมพันธ์และแรงดึงดูดระหว่างเนื้อหา กับความรู้สึก การควบคุมรูปทรง เพื่อให้ได้รูปแบบศิลปะร่วมสมัย

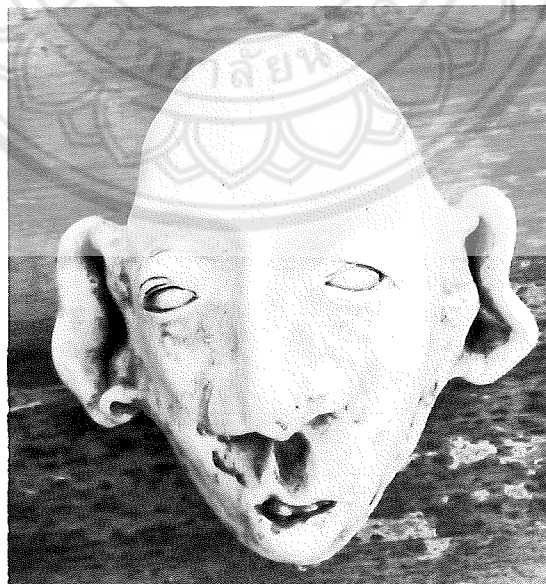
สำหรับขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบขึ้นมา จากการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานผู้วิจัย คือ

1. พัฒนาการสร้างสรรค์จากการวิเคราะห์ข้อมูลรูปทรงจากภาพวาดของผู้ติดสารเสพติด

โดยเริ่มจากการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกเครียด และความรู้สึกอัด
อัดผู้วิจัยได้สร้างรูปทรงเชิงสัญลักษณ์ตัวแทนของความรู้สึกขึ้นมา โดยอาศัยรูปทรงที่ได้จากการ
รับรู้จากการทดลอง และสังเกตพฤติกรรมจากบุคลิกภาพของบุคคลใกล้ชิดและบุคคลทั่วไป ที่มี
ลักษณะการแสดงท่าทาง บางอย่างออกมา เป็นสัญญาณที่บ่งบอกความผิดปกติบางในการรับรู้ของ
ผู้วิจัยเอง ในขณะนั้น โดยผู้วิจัยอาศัยเทคนิคการปั้นดินแล้วนำไปเผาตามกระบวนการทางเซรามิก

ภาพประกอบที่40 เทคนิค : เเผาเคลือบสีลาด

ภาพประกอบที่41 เทคนิค : ดินเผา

การสร้างรูปทรงผู้วิจัยยังคงยึดรูปแบบการสร้างสรรคที่บ่งบอกถึงความไม่สมประกอบ และ ความวิตกกังวล ความเครียดซึ่งผู้ตีตราเสพติดมักถ่ายทอดอารมณ์ดังกล่าวออกมาเป็นงานศิลปะ

ภาพประกอบที่42 เทคนิค : เมาเคลือบศิลาดล

2. ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบเนื้อหาการสร้างสรรคศิลปะ โดยการนำผลงานไปจัดวางกับ สถานที่ภายในพื้นที่พิเศษ ที่มีความเชื่อมโยงในทางกระบวนการ คือ โรงเผาอิฐที่มีการจัดเรียงก้อนอิฐเพื่อจำลองให้เป็นพื้นที่ที่ถูกกักขัง พื้นที่ที่ถูกควบคุม เพื่อค้นหาความหมายทางเนื้อหาใหม่จากการสร้างสรรค ที่มีความชัดเจนจริงจังมากขึ้น

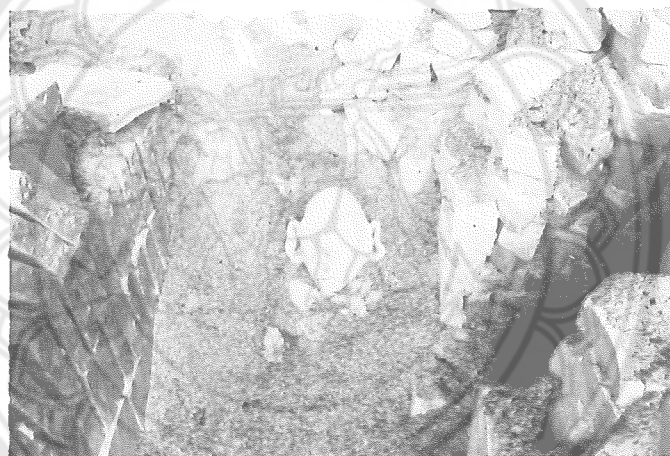
ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการสร้างสรรค โดยแสดงเนื้อหาสองลักษณะที่ทับซ้อนกันภายในพื้นที่กับกฎเกณฑ์ที่ถูกจำลองขึ้นมาใหม่ เพื่อสร้างนิยามของคำว่าศิลปะร่วมสมัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังภาพตัวอย่างที่ปรากฏ

ภาพประกอบที่43 เทคนิค : การนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ

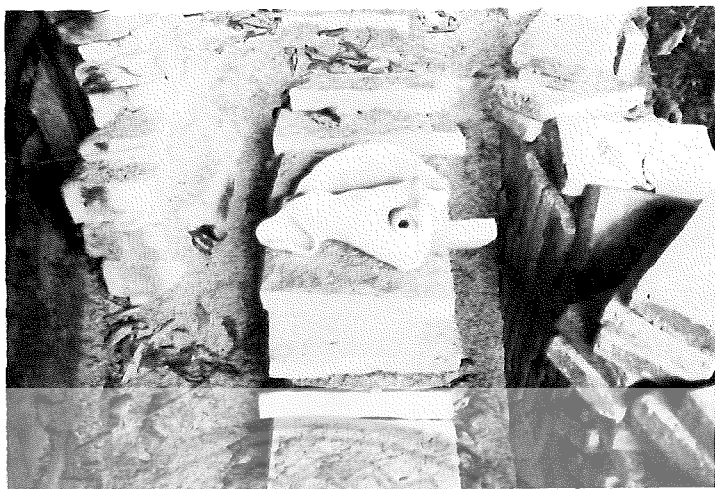
ภาพประกอบที่44 เทคนิค : การนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ

ภาพประกอบที่45 เทคนิค : การนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ

ภาพประกอบที่46 เทคนิค : การนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ

ภาพประกอบที่47 เทคนิค : การนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ

ภาพประกอบที่48 เทคนิค : การนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ

ภาพประกอบที่49 เทคนิค : การนำไปติดตั้งกับพื้นที่พิเศษ

จากการวิเคราะห์ สิ่งที่ผู้วิจัยพยายามสื่อให้เห็นจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้ พัฒนาการของการสร้างเนื้อหาในการสร้างสรรค์ศิลปะ โดยนำมาจากบริบทต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม ที่มีความเป็นปัจจุบัน การตีความผ่านการวิพากษ์สังคมโดยอาศัยเครื่องมือทางศิลปะเป็นตัว สื่อสาร ที่อาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการสร้างสรรค์แบบเดิมของผู้วิจัยเองที่มักใช้ จินตนาการมาเป็นแนวทางในการทำงานศิลปะ บางครั้งทำให้ภาษาของวัสดุและพื้นที่จริงไม่ ปรากฏในงานศิลปะ การสร้างสรรค์งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีเชิงการตอบสนอง(Response-Oriented Theories)ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ โดยทฤษฎีนี้เน้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า กล่าวคือ เป็นการตอบสนองที่ไม่จำเพาะเจาะจง ที่มีต่อร่างกายไม่ทางใดก็ทางหนึ่งจากสิ่งเร้าต่างๆ โดยการตอบสนอง อาจเป็นภาวะของการตกใจ การต้านทาน หรือการหมดแรง อารมณ์ความรู้สึก ของภาพ การแสดงภาวการณ์ทางอารมณ์ที่สื่อถึงการปรับตัวต่อสิ่งทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลง เป็นการช่วยซ่อมแซมสิ่งที่สูญเสียไป โดยกำหนดให้การสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นเป็นการสื่อสารภาษา ทางศิลปะไปยังผู้รับ ให้เกิดประเด็นคำถามและการคิดต่อเพื่อสร้างสรรค์สังคมนี้ให้ดีขึ้น

3. การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์

โครงการวิจัยสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เรื่อง "ปัจเจกภาพพฤติกรรมทางร่างกายใน กระบวนการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร" ครั้งนี้ขั้นตอนที่มีความจำเป็นและสำคัญที่จะทำให้งานวิจัย สร้างสรรค์ศิลปะมีความสมบูรณ์ คือการจัดแสดงและเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์สู่สาธารณชน โดย ผู้วิจัยได้จัดแสดงผลงานศิลปะ นิทรรศการศิลปกรรม ภายใต้ชื่อเรื่อง มนุษย์กับวาทกรรม ระหว่าง วันที่ 9-30 มกราคม 2558 ณ หอศิลป์มหาวิทยาลัยนเรศวร สถานอารยะธรรมศึกษา โขงสาละวิน มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมี นิสิตนักศึกษา อาจารย์ บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร ประชาชนโดยทั่วไป ได้เข้ารับชมนิทรรศการ และเข้ารับฟังการนำเสนอแนวคิดการสร้างสรรค ผลงานจากผู้วิจัย มีการแลกเปลี่ยนทางความคิด และประสบการณ์การสร้างสรรคผลงานศิลปะใน ครั้งนี้ในวันเปิดนิทรรศการผลงานศิลปกรรม

และในการเผยแพร่ครั้งที่ 2 คือการนำเสนอผลงานวิจัยสร้างสรรค์ ในงานนเรศวรวิจัย ครั้งที่11โดยการนำเสนอผลการดำเนินการวิจัย ผ่านเวทีการนำเสนอผลงานวิจัยและจัดแสดงผล งานสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัยตลอดจนผู้ที่สนใจทั้ง คณาจารย์ นิสิตนักศึกษาและประชาชนโดยทั่วไปได้เข้าชมผลงานศิลปะสร้างสรรค์ในครั้งนี้ พร้อมทั้งตอบข้อซักถามที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัยสร้างสรรค์ ในครั้งนี้ ต่อผู้ที่เข้าชมผลงานวิจัย สร้างสรรคในครั้งนี้ พร้อมทั้งจัดพิมพ์สูจิบัตรผลงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ผลงานผ่านการนำเสนอ ผลงานวิจัยในครั้งนี้

ภาพประกอบที่50 นิทรรศการแสดงผลงาน

ภาพประกอบที่51 นิทรรศการแสดงผลงาน

ภาพประกอบที่52 นิทรรศการแสดงผลงาน

บทที่ 5 บทสรุป

โครงการวิจัยสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เรื่อง "การแปรเปลี่ยนผลงานสร้างสรรค์ของผู้ติดสารเสพติด สู่รูปลักษณะใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัย" เป็นการวิจัยศึกษารูปแบบภาพวาดจากผู้ติดสารเสพติดที่ปรากฏโดยทั่วไป ที่ส่งผลกระทบต่ออารมณ์ความรู้สึก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบที่ก่อให้เกิดความเครียด ซึ่งนำไปสู่การวาดภาพเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึกออกมา เพื่อใช้สื่อสารและบอกกล่าวเหตุการณ์ต่างผ่านภาพวาด การส่งทอดทางความคิด อารมณ์ความรู้สึก จากเหตุการณ์หนึ่งไปยังอีกเหตุการณ์หนึ่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ หรือระบายอารมณ์ความรู้สึกออกมาในแต่ละช่วงเวลา

การดำเนินการวิจัยสร้างสรรค์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากภาพวาดของผู้ติดสารเสพติด มาเป็นรูปทรงในการสร้างสรรค์ศิลปะชิ้นใหม่ ภายใต้กระบวนการสร้างสรรค์ของผู้วิจัยเอง เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัย ผ่านการแสดงออกทางด้านประติมากรรม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลทางความคิดรูปแบบการสร้างสรรค์งานศิลปะของผู้ติดสารเสพติด
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสร้างสรรค์ศิลปะของผู้ติดสารเสพติดกับทฤษฎีการสร้างสรรค์ศิลปะ
3. เพื่อพัฒนารูปแบบแนวคิดการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยอันเกิดจากการศึกษางานสร้างสรรค์ของผู้ติดสารเสพติด

ในส่วนของการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้อาศัยรูปแบบผลงานวาดภาพของผู้ติดสารเสพติด มาวิเคราะห์เพื่อพัฒนามาสู่รูปแบบการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยของผู้วิจัย ผ่านการทดลองถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกผ่านกระบวนการทางด้านประติมากรรม เพื่อให้เกิดคุณค่าทางด้านความงามและมีความหมายในเชิงการสร้างสรรค์ศิลปะ ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสร้างสรรค์ศิลปะมาพัฒนาจนได้รูปแบบตามแนวทางการสร้างสรรค์ที่มีความร่วมสมัยกับบริบทเชิงสังคม มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยดังนี้

ศึกษารูปแบบภาพวาดของผู้ติดสารเสพติด ที่มีการถ่ายทอดผ่านเรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกทั้งในด้านบวกและด้านลบ โดยมีภาพคนเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอด เรื่องราวที่แสดงออกไม่มีความซับซ้อน แต่จะเน้นอารมณ์การสื่อสารเป็นประเด็นสำคัญ

จากการศึกษาข้อมูล ผู้วิจัยเชื่อว่าจะการนำรูปแบบจากภาพวาดมาสู่การสร้างเนื้อหาทั้งด้านความคิดและรูปแบบการสร้างสรรค์ศิลปะ จะก่อให้เกิดคุณค่าในการสื่อความหมายและอารมณ์ความรู้สึกในการ สร้างสรรค์ที่เกิดผลในเชิงสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะช่วยให้เกิดการ

ตระหนักถึงภาษาของการสื่อความหมาย ทำให้การอธิบายลักษณะของภาษาทางด้านจิตใจที่ได้รับผลกระทบออกมาเป็นภาษาภาพทางศิลปะได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรามองไปที่ผลกระทบทางด้านอารมณ์และจิตใจ สิ่งที่ปรากฏออกมาจากการสื่อสารคือภาษาที่เป็นภาพ และจากภาษาภาพดังกล่าวผู้วิจัยได้นำส่วนนี้มาเป็นประเด็นส่วนสำคัญ ในการถอดรหัสออกมาเป็นภาษาทางด้านศิลปะ เพื่อสร้างรูปแบบให้เกิดแนวทางการสร้างสรรค์ใหม่ ที่นอกเหนือจากรูปแบบเดิมที่เคยสร้างสรรค์มา ผู้วิจัยมองว่าการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างของการรับรู้ดังกล่าว เพื่อกำหนดรูปแบบทางการถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะ ก็คือกระบวนการค้นหาว่าความคิดและรูปแบบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และส่งผลต่อความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์นั้น คือภาษาทางความรู้สึกและภาษาทางความคิดที่สามารถกำหนดหรือมีรูปแบบการแสดงออกผ่านรูปทรงเพื่อสื่อสารภาษาเหล่านั้นออกมาได้ การศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการค้นหาแนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยอีกแนวทางหนึ่ง ที่ผู้วิจัยหวังว่าจะใช้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ศิลปะของผู้วิจัยเอง ที่จะใช้ถอดรหัสออกมาเป็นผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารภาษาทางศิลปะไปยังผู้รับได้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัย เรื่อง "การแปรเปลี่ยนผลงานสร้างสรรค์ของผู้ติดสารเสพติด รูปแบบใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัย" โดยการวิเคราะห์ภาพวาดของผู้ติดสารเสพติด เพื่อพัฒนามาสู่การสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัย ของผู้วิจัยครั้งนี้

จากการศึกษาวิจัยในกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ พบว่ารูปแบบที่ผู้วิจัยนำมาสร้างสรรค์นั้นเกิดจากการศึกษารูปวาดของผู้ติดสารเสพติด ที่ได้แสดงออกเพื่อสื่อสารอารมณ์ พฤติกรรม ความคิดของผู้ติดสารเสพติดเองออกมา เพื่อความผ่อนคลายอารมณ์ความรู้สึก แต่ภายในเนื้อหาของภาพกลับมีประเด็นที่น่าสนใจคือ รูปแบบที่สะท้อนตัวตนอย่างจริงจังและเคร่งเครียด ภาษาภาพถูกกำหนดให้เป็นตัวแทนของความรู้สึก จากดังกล่าวผู้วิจัยได้วิเคราะห์เพื่อนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัย ที่สื่อถึงผลที่เกิดขึ้นต่อจิตใจมนุษย์ในสภาวะการณ์บางอย่างที่ตึงเครียดจริงจังนั้น จะก่อให้เกิดแรงต้านในบางครั้งและเกิดการหนีในบางครั้งสลับกันไปมา จากภาวะการณ์ดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำมาพัฒนาเป็นรูปทรงและเนื้อหาทางด้านศิลปะ ที่ผู้วิจัยเองต้องการนำเสนอเพื่อสื่อสารภาษาทางศิลปะไปยังผู้รับ โดยนำเสนอให้เห็นถึงแรงกดดันที่เกิดขึ้นภายในจิตใจอันเกิดจากการบุคลิกภาพ โดยใช้รูปทรงศีรษะมนุษย์เป็นภาษาทางศิลปะ

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผู้วิจัย เพื่อต้องการให้ผู้รับสารได้เกิดคำถามและการคิดถึงสิ่งที่ส่งผลถึงบุคลิกภาพ และความรู้สึก ที่เกิดจากความเครียด ที่อาจเปลี่ยนแปลงความรู้สึกภายในของมนุษย์และส่งผลต่อสภาพจิตใจและการดำเนินชีวิต การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในช่วงนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีเชิงการตอบสนอง(Response-Oriented Theories)ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ

สร้างสรรค์ โดยทฤษฎีนี้เน้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า กล่าวคือ ความเครียดเป็นการตอบสนองที่ไม่
จำเพาะเจาะจง ที่มีต่อร่างกายไม่ทางใดก็ทางหนึ่งจากสิ่งเร้าต่างๆ และจากสิ่งเร้าดังกล่าวจะถูก
ถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาทางศิลปะที่เป็นตัวแทนของอารมณ์ความรู้สึก ที่สามารถสื่อสารกับผู้รับ
สารให้นำไปคิดและตีความได้อีก โดยการตีความจะเกิดขึ้นภายใต้สภาวะของเหตุการณ์ที่มี
ความสัมพันธ์กับอารมณ์และบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตที่มีความ
สอดคล้องสัมพันธ์กับเหตุการณ์นั้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

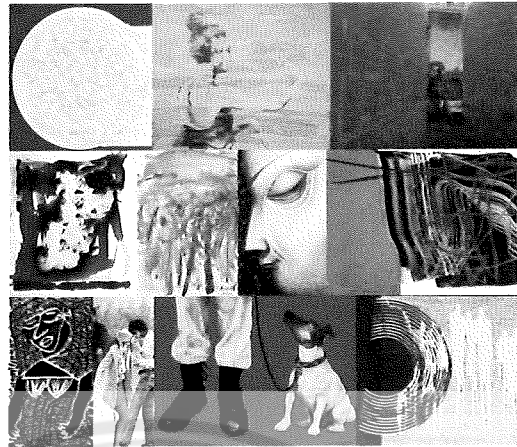

บรรณานุกรม

- กองบริการทางการแพทย์ กรมราชทัณฑ์. (2542). การสำรวจภาวะสุขภาพจิตผู้ต้องขังใน
เรือนจำ. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์.
- กองบริการทางการแพทย์ กรมราชทัณฑ์. (2544). การสำรวจภาวะสุขภาพจิตผู้ต้องขัง
ทัณฑสถานบำบัดพิเศษจังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์.
- กองบริการทางการแพทย์ กรมราชทัณฑ์. (2545). การสำรวจภาวะสุขภาพจิตผู้ต้องขังเรือนจำ
กลางนครปฐม. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์.
- กิติกร มีทรัพย์. (2536). การวัดคุณภาพชีวิต. ข่าวสารสุขภาพจิต, 12(3), 4 -45
- กิติกร มีทรัพย์. (2541). พฤติกรรมความเครียดและการตอบสนองต่อความเครียด.
กรุงเทพฯ: สำนักนักพัฒนาวิชาการแพทย์ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.
- เกษร ทมชิตวงศ์. (2538). ศิลปะบำบัด. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลศรีธัญญา.
- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. (2545). โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- จำลอง ดิษยวณิช และพริ้มเพรา ดิษยวณิช. (2545). ความเครียด ความวิตกกังวลและสุขภาพ. เชียงใหม่:
แสงศิลป์.
- ชลูด นิ่มเสมอ. (2531). องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชลูด นิ่มเสมอ. (2542). องค์ประกอบของศิลปะ (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อิดิธ เตรเมอร์. (2552). ศิลปะเพื่อการบำบัด. (เลิศศิริร์ บวรกิตติ, ผู้แปล). กรุงเทพฯ:
กรุงเทพเวชสาร.

การเผยแพร่แสดงผลงานระดับนานาชาติ

The 5th ASEAN Art Exhibition

2nd August - 15th September, 2017

All Southern Thai Art Gallery
Princess Galyani Vadhana Institute of Cultural Studies
Prince of Songkla University, Pattani Campus

ชื่อศิลปิน: ทวีรัตน์ พรหมรัตน์

เทคนิค: เครื่องปั้นดินเผา

ชื่อผลงาน: บุคคลผู้ไม่ประสงค์ออกนาม